

ஹிந்து சாதனம்

HINDU ORGAN

கைவ பரிபாலன சபை வெளியீடு

ஆரம்பம் : விரோதி கூடு ஆவணி மீ 26 ஆம் உ (1889)

web : www.hinduorgan.com

e-mail : editor@hinduorgan.com

புத்தகம் : 123

இதழ் : 1, 2

கர வருபம் புரட்டாதி, ஜப்பசித்திங்கள் 1ஆம் நாள்

பிரதி விலை
ரூபா. 50.00

திருநெல்வேலி பழங்கினற்றியப் பிள்ளையார்

வை. அநுவரதவிநாயகமூர்த்தி

தைவழும் தமிழும் வளர்த்த சான்றோர்கள் பலர் வாழ்ந்த புண்ணியை பூமியாகத் திகழ்வது திருநெல்வேலி கிராமமாகும். பகவதைக்கு அஞ்சிப் பாதேசம் போனவர் என்று போற்றப்படும் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரால் பெருமையற்றதும் பழையவாய்ந்த ஆலயங்கள் சிறந்து விளங்குவதும் சிவநெறிக் செல்வர்களும் அழைந்திருக்கின்றன. செல்வர்களும் கல்விமான்களும்; வணிகப் பெருமக்களும் கொடைவள்ளுகளும் நிறைந்து விளங்கும் பேரு பெற்றதும் இந்தக் கிராமமாகும்.

கோவிலின் முகப்புத் தோற்றம். எழுந்தருளி பஞ்சமுக விநாயகர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இக்கிராமம் சங்கீதம், நாட்டியம், சிற்பம், ஓவியம் ஆகிய நுண்கலைகளின் இருப்பிடமாகத் தொன்றுதொட்டு விளங்குகிறது. செழுமையான மண்வளம் மிகுந்து காணப்படும் இக்கிராமத்தில் வாழை, மா, பலா முதலிய கணிதரும் மரங்களும் மற்றும் பூஞ்சோலைகளும், காய்கறித் தோட்டங்களும் நிறைந்து இயற்கை அன்னையை அழகுபடுத்துகின்றன. இங்கு வாழ்கின்ற மக்கள் சைவப் பண்பாட்டில் ஊறித் தினைத்தவர்கள். ஆசார சீலம் நிரம்பப் பெற்றவர்கள். கல்வி அறிவால் சிறந்து விளங்குபவர்கள்.

இக்கிராமத்து மக்கள் வாழ்வின் உயிர் நாடியாக உள்ளுணர்வாக சமய நெறி விளங்கி வந்துள்ளது. அவர்களின் ஆஸ்மிக வாழ்வுக்கு மட்டுமன்றிப் பல்வேறு வகைப்பட்ட கலை வளர்ச்சிக்கும் ஆலயங்களே நிலைக்களாக சிறந்து விளங்குகின்றன. அத்தகைய ஆலயங்களுள் திருநெல்வேலி பழங்கிணற்றி ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம் சிறப்புப்பெற்று விளங்குகின்றது. அருள்மிகு ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம் விநாயகப் பெருமானை மூல மூர்த்தியாகக் கொண்டு கிழக்குப் பக்கம் நோக்கிய சந்தியிடன் சீர்பெற்று விளங்குகின்றது. சிறிய கோயிலாக இருந்த போதிலும் அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் மூர்த்திகரமாக விளங்குகிறார். பிரணவ சொலூபியான விநாயகப் பெருமானின் அருள் வழவங்கள் நமது ஆலயங்களில் நின்ற கோலத்திலும் இருந்த கோலத்திலும் நடந்த திருக்கோலத்திலும் உள்ளன. இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்திலே, ஏதுவார் இடரைக் களையும் எம்பெருமான் இருந்த கோலத்திலே காட்சித்திருக்கிறார். ஒற்றைக் கொம்பும், இருசெவிகளும், மூன்றுதிருக்

கண்களும், நான்குதிருத்தோள்களும், ஐந்து திருக்கரங்களும், பகுத்த உடம்பும் உடையவராக ஸ்ரீவீரகத்தி விநாயகர் என்னும் திருநாமம் தாங்கி தன்னை நாடிவரும் அடியார்களுக்கு அருள் பாலித்த வண்ணம் வீற்றிருக்கிறார். அவருடைய முகம் பிரண வத்தையும் மூன்று திருக்கண்கள் முச்சுடரையும் உணர்த்துகின்றன. அவருடைய துதிக்கை நாதவிந்து வடிவமாக அமைந்திருக்கிறது. அவரது திருமேனி ஞானமயமானது. திருப் பாதுகள் ஞானசத்தியும் கிரியா சக்தியுமாகும். விநாயகப் பெருமான் தமது திருக்கரங்களில் பாசம், அங்குசம், மோதகம், கும்பம் என்பவற்றைத் தாங்கியுள்ளார்.

பொதுவாக ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தன்மையைக் கூர்ந்து கவனிக்குமிடத்து ஒர் உண்மை புலப்படுகிறது. நமது உடம்பின் அமைப்பைப் போன்றே இருக்கிறது. மனிதன் ஒருவன் நீட்சி நிமிர்ந்துபடுத்திருக்கும் நிலையே ஆலய அமைப்பென்று ஆன்றோர் கூறுவார். இதனைத் திருமூலர் தமது திருமந்தீரத்தில் பின்வரும் பாடவில் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

"உள்ளாம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளாற் பிரானார்க்கு வாய் கோபுர வாகல்
தெள்ளாத் தெள்ளிதார்க்குச் சீவன் சீவலிங்கம்
கள்ளாப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே"

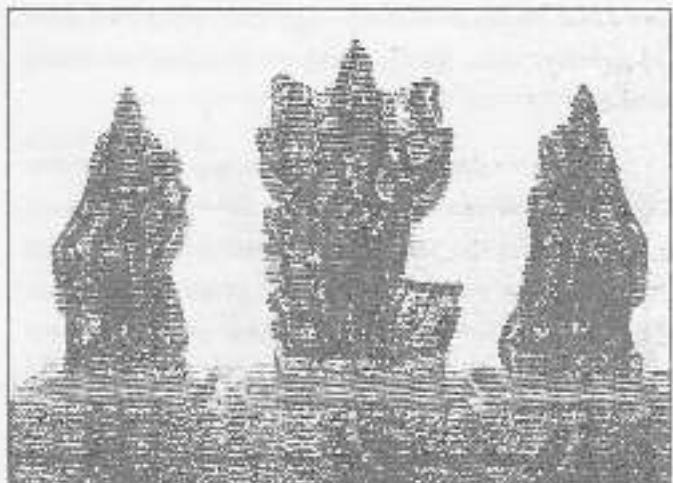
இவ்வாலயத்தின் அமைப்பை உற்று நோக்குமிடத்து அதில் பல உறுப்புக்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மூலவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் இடம் விமானம் என்றும், அதன் மேற்கூரை ஸ்தூபி என்றும் வழங்கப்படும். ஸ்தூபியின்கீழ்க் காணப்படும் கருவறையைக் கர்ப்பக்கிருக்கம் என்றும் கூறுவதுண்டு. இந்தக் கர்ப்பக் கிருகத்தை அடுத்து அர்த்த மண்டபமும் மகாமண்டபமும் மற்றும் வசந்த மண்டபம் யாவும் ஒருங்கே அமையப் பெற்று அழகுறக் காட்சி தருகின்றது. மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்துக்கு அருகில் வைரவப் பெருமானுக்குத் தனியாக சிறு கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றை விளக்கும் கொடிமரம் மூலிகம் பலிபீடம் என்பவை ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வசந்தமண்டபம் புதுப்பிக்கப்பட்டு அழகிய சிறப்பேலைப் பாடுகளுடன் காட்சி அளிக்கிறது. யாகசாலை 'பாகசாலை' வாகனசாலை 'களஞ்சிய அறை அமையப் பெற்று சிறந்து விளங்குகின்றது. தேவசபை தெற்கு நோக்கியபடி காட்சி தருகிறது.

உற்சவ மூர்த்திகளான வீரகத்திவிநாயகர், பஞ்சமுக விநாயகர் வலம்புரிவிநாயகர் ஆகிய எழுந்தருளி மூர்த்தங்கள் இந்தத் தேவசபையில் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கின்றனர். இந்த ஆலயம் உள்வீதி-வெளிவீதி என இரண்டு சுற்றுப் பிரகாரங்களைக் கொண்டது. வீதிகள் யாவும் தூய்மையாக விளங்குகின்றன. யாகசாலையின் வெளிப்புற சுவற்றில் வரையப்பட்டிருக்கும் நர்த்தனகணபதி ஓவியமும் மகா மண்டபத்தில் காட்சித்திரும் விநாயகப்பெருமானின் ஓவியமும் கண்களுக்குப் பெரும் விருந்தாகின்றன. ஆலயத்தின்

நெற்றால்வளர்க் குருப்பொருள் விவரத்தைப்பற்றி, அதைப்பிடித்து
ஆய்வுக்கும் கடவுள்கூட வந்து ஆய்வத்திற்குச் செல்லும்
அப்பாக்களுக்கு மன ரீதியாகவும் மர்ப்புக்காலாகவும் உருவின்றன.

அழிவில் வேகாரமாய்த்தில் இருந்த வைத்திரிசெப்
சார்த்திகேக என்றும் காவப் பெரியான் ஒரு ஸ்டீல் விழுவாக்
வீண்மீரங்கி சொன்னது வந்து மிகுவிளக்கீவி முக்கிணவிழுக்கட்டு
அருகாயாயில் ஏடு கொட்டின் அவைத்து அவ்வு பிரதிவிளை
செய்த தின்றும் எடு திரிவைத்துப் பூரா வளர்ந்து வந்தானில்லறு
பின்னர் 1880 ஆம் ஆண்டு தூரா க்கா அபோன் மலை கட
ஞ்சையூரில் என்பதால் பூரா செய்துப்பட்டு வர்த்தகவும் அவைக்க
உறுத்தான் இருக்கிறது.

வெள்ளியோடு வேறு பூக்கால்வை விழுப்புகள் பெருமான் நிறுத்தும் துணையிடப் பகுதியில் கண்ட காப்பிப்பிரகாரம் இருந்தாலும் நீலகிழங்குகள் சுமார் 40 மில்லியன் எண்ணிற்கு கூடிய உருவாக்கப்பட்டது (1965 தேதி). அதன்பிரி ஆண்டு ஆண்டுக்கு இங்கட்டுள்ள மார்பாளையால் ஆண்டுமின்மீசு வெப்பயெப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி பேரிய நிலாபார் நூற்று ஏக்கரை பூஷன் வாய்ப்புத் தடான்யமாக இருந்தது. பகுதி ஆழமாக்கப்பட விரும்புகிறது என்பதில் ஒரு கடுமொத்தத்தில் குழ்பாரி வீதிகளிடையில் பட்டத்தெய்காக அமாது கல்பத்துல்தான். இந்த பொறுத்த நூலை விரிக்கிடும் ஒன்று புதிஜாக வடிவமைக்கப்பட்டு வருவாயியிலிருந்து நூல்களும்பொயின் உதவியிடத் தள்ளத்துவம் படியாக எல்லா நூல்களுக்கும் கொண்டுவரப்பட்டு (1966 ஆம் ஆண்டு ஜூன் தேதி) பிரதி நூலையில் நீலமார்பாயத்தில் பிரதிக்கும் போய்யெப்பட்டுக் கும்பாடிக்கும் சிறப்பாக ஏடு விட்டது. இரும்பின்மீசு பூஷனகள் பாவும் செம்புக்கல்வாழ்வாற்றுத் திருக்கவிட சீ. கொழுக்கப்பட்டன. அவர் சீறிது காலப் பூஷனக்குத்தான் போய்யொக்கவிட்டதார். அவர் காலங்களில் குழாய்கள் என்ற செய்தி இருக்கின்றவாக்குருக்கள் முறைகளைப் போய்க்கீழ்ந்து சிறப்பாக பட்க்கிடுவதிருக்கிறார்.

பேருக்கம் இவ்வளவிப் பாரும். இப்பொரிப்பான் இக் கோவிலில் எடுத்தும் பெறாத ஒரு நோன்டாகா பின்ஸ்டால்வம் பண்பார்ந்து விகிதமாக குறிப்பிடி கூட்டுக்கூடு. இப்பல அதை சிறைப் பூந்தி 1986 ஆம் ஆண்டில் பிரசுத்தி விடுபொயக்குக்கு ஒர்த்துவிய சித்திரக்ஞரை குறைவாகவே மீண்டுமிடக் கிடைத்தத்.

திருவிழுவ்வேலி மாவட்டத்தின் நிலைகள் குப்பத்துள்ளது. ஆனால் சியாத்திலை சிப்பாகம்பாளி வகையின்மொத்தம் இரண்டிறைத் தோ உறவுகளை குறிப்பிட்டதுக்கூடது. தேர் முட்டு அமைவதற்கு 1989ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீராம் எழவர் 10.ஏக்கி நிறை திரு. கா. சி. பாராட் அவர்களால் அத்திடையீடு போட்டிட்டு பின்னர் குறுப்பு எடுத்துள்ள பித்திருப்பள்ளி வெள்ளகள் பின்று போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டன. நிறு சிவாலிங்கம் என்ற அமைவினில் ஒரு பழுப்புப் பேர்முட்டு அவசியப்படுகிறது குறைஷ விளைவில் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. கோயம் பிள்ளையாற்றிய ஒல்லைப் பிறு நிறு பழுப்புப்படியாகவிருக்கின்ற இல்லையில் வார்ப்பிலை ஆலை எடுத்துக்கொடுக்க வேண்டும். அஞ்சு ஸ் இரண்டிறைத்திரைர் உருவானதற்கு தின்ட அவை திருப்பாகவேந்தில் ஒரு செல்லுக்கு வீடு பிரித்து வர்த்த அமாத்துவம் அடைந்த நாளைத்தினம் அவர்களது அறுப் பெறும் பொறுத்தில் உருவானதாக இருந்தால் என்றும் தொலை கார வேண்டும். இவ்வுயிப் பிறு பிரக்கிய விஷயங்களை இங்கு குறிப்பிட-

வேண்டும். இவ்வாலயத்தில் இளைஞர்கள் தாமாகவே முன் வந்து இறைபணியில் ஈடுபடுவதைத் தினமும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்களது சேவையை மனமார வாழ்த்துகிறோம்.

நாட்டில் தற்போது நிலவும் கண்டமான குழ்நிலையிலும் அன்பர் ஒருவரின் வேண்டுகோளை ஏற்று இவ்வாலயத்தின் வடக்கு வீதியில் அன்னதான மண்டபம் ஒன்று மிகவும் குறுகிய காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றுத் தைப்பூச நன்னாளில் திறந்து வைக்கப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க திருப்பணியாகும்.

1994 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகப் பெருமானுக்கு திருமஞ்சஸ் ஒன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டு 04.03.1994 அன்று நண்பகல் 12 மணியளவில் வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டது. திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த சிற்பச் சக்கரவர்த்தி திரு. ஆ. ஜி.வரத்தினம் ஆச்சாரியார் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் ஆறுமுக சிற்பாலயத்தினர் கலைவண்ணம் மிக்க இச்சித்திர மஞ்சத்தை அழுகுற நிர்மாணித் துள்ளனர்.

ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் பெருமானது அடியார்களின் பெருதவிகளால் சித்திரவேலைப்பாடுகளுடன் கைலாசவாகனம் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டு 04.03.1997 அன்று வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டது. இவ்வாலயத்துக்கென சித்திரத்தேர், சப்பாம், மஞ்சஸ் மற்றும் வாகனங்கள் அனைத்தையும் நிர்மாணித்த ஆறுமுகம் சிற்பாலய அதிபர் திரு. ஜி.வரத்தினம் அவர்களின் நெறிப்படுத்தவில் சிற்பாலயக் கலைஞர்களால் இந்தக் கைலாச வாகனமும் உருவாக்கப்பட்டது.

மகோற்சவ காலத்தில் பழங்கிணற்றி ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகனைத் தரிசிக்க வரும் அடியார்களின் தாகத்தினைத் தீர்க்கும் பொருட்டு திருநெல்வேலி கலாமன்றத்தினர் ஆலயத்தின் தேரோடும் வீதியின் ஒரு புறத்தில் தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்து குளிர்பான வகைகளை அடியார்களுக்கு அன்புடன் அளித்து அரும்பெரும் தொண்டாற்றி வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. கலாமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆற்றிவரும் இந்தப் பணி பாராட்டுக்குரியது.

கலாமன்றத்தினர் இன்னுமொரு அரும்பெரும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. மகோற்சவ தினத்தையொட்டி மாணவர்களின்டையே சைவசமய அறிவை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்குடன் ஆண்டுதோறும் சமய பாடப் பரிசை, கீழ்ப்பிரிவு, மத்தியியிரிவு, மேற்பிரிவு என மூன்று பிரிவுகளாக நடத்திப் பரிசையில் சிறந்த பெறுபேறு பெறுவார்களுக்குப் பரிசில்கள் பூங்காவனத் திருவிழாவன்று வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நித்திய பூசையும், நெமித்திக் பூசையும் முறையாகவும் காலம் தவறாமலும் நடைபெற்று வருகின்ற ஆலயங்களில் இறைவனின் திருவருள் நிறைந்து விளங்கும். அதற்கு அமைய இக்கோயிலில் தற்போது காலை, உச்சிக்காலம், மாலை ஆகிய

மூன்று நேரப் பூசைகளும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. நாளாந்தம் இவ்வாறு பூசைகள் ஒழுங்காகவும், சிறப்பாகவும் நடைபெற்று வருவதால் ஆலயத்தில் ஒரு தெய்வீக ஓளி வீசுவதைக் காணலாம். இங்கு நடைபெறும் பூசை முறைகள் வழிபடுவோரைத் தெய்வ பக்தியில் ஈடுபடுத்தும்.

நமது ஆலயங்களில் திருவிழாக்கள் முறையாக நடைபெறுமிடத்து அவை சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம். இத்தகைய ஆலயங்களினால் அவை அமைந்துள்ள கிராமங்களும் சிறப்படைகின்றன. திருவிழாக்கள் தனி மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் நன்மையளிப்பவை. அதனால் சமூகத்தினர் பலரும் நன்மைபெறுவதுடன் இறையனர்வும் ஏற்படுகின்றது. இறைவனைப் பற்றி அதிகமாகச் சிந்திக்கவும் அவன் திருநாமங்களை வாயாரப் புகழ்ந்து பாடவும் அவனைப் போற்றித் துகிக்கவும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் தினங்கள் இந்த திருவிழா நாட்களே.

பழங்கிணற்றி வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் நடைபெறும் வருடாந்த மகோற்சவம் மாசி மாதத்தில் வரும் அமாவாசை தினத்தன்று பதினாறாம் விழாவான தீர்த்தோற்சவம் நடைபெற்றத்தக்கதாகக் கொடியேற்ற விழாவுடன் ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்து 14 நாட்களுக்கு விழா விழிசையாக நடைபெற்று 15 ஆம் நாள் இரதோற்சவமும் அதனையடுத்து 16 ஆம் நாள் தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெறும். இந்த விழாக்களுள் 10 ஆம் நாள் மஞ்சமும் 12 ஆம் நாள் கைலாசவாகனமும் 14 ஆம் நாள் சப்பறோற்சவமும் எனைய குறிப்பிடத்தக்க விழாக்களாகும்.

பஞ்ச கிருத்தியங்களுள் ஒன்றான படைப்புத் தொழிலைக் கொடியேற்றம் குறிக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்துவரும் விழாக்கள், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பவற்றைக் குறிக்கின்றன. தேர்த்திருவிழா சங்காரத்தை அதாவது அழித்தலையும் தீர்த்தத் திருவிழா அருளங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வாறு ஆலயங்களில் நடைபெறும் மகோற்சவங்கள் இறைவனின் ஜந்தொழில்களையும் நமக்கு நினைவுட்டுகின்றன. இந்த மகோற்சவ காலத்தில் வீரகத்தி விநாயகப்பெருமானது தரிசனம்பெற்ற திருநெல்வேலியிலும் அயல் கிராமத்திலிருந்தும் அடியார்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்தவண்ணம் இருப்பா. மேலும் வருடாந்த உற்சவங்கள் கால வரையறையோடும் பக்தி சிரத்தையோடும் நடைபெறுவதற்குப் பிரதம குருக்கள் முதற் கொண்டு அடியார்கள்வரை சகலரும் தங்கள் ஒத்துழைப்பை வழங்கி வருவது பாராட்டுதற்குரியது.

இந்த ஆலயத்தில் நடைபெறும் நித்திய நெமித்திய உற்சவங்களை ஆகம விதிமறைகள் சற்றும் பிசகாது நடத்திவருபவர் சிவார்ஜி வை. ஜெகதீஸ்வர சிவாக்சாரியார் அவர்கள். அவர் ஆற்றிவரும் சேவை போற்றுதற்குரியது. பெரும்பாலான பணிகளை அவரே பொறுப்பெற்று மிகவும் சிறப்பாக நடத்தி அடியார்களின் நன்மதிப்பிற்கு உரியவராகத் திகழ்கின்றார்.

இவ்வாலயத்தில் நடைபெறும் முக்கிய விழாக்களில் இன்னுமில் தர்மசாஸ்தா குருகுல அதிபர் வேதாகம ஞான பாஸ்கரன் சிவப்ரி. தா. மகாதேவக் குருக்கள் அவர்கள் பங்குபற்றி கிரியைகள் ஆகம விதிப்படி நடத்தி முடிப்பதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவது பாராட்டுதற்குரியது.

இன்னும் ஒரு முக்கிய விஷயத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது என நினைக்கிறேன். தொன்மை வாய்ந்ததும் திருவருட் சிறப்பு மிக்கதுமான இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாகவிருந்து அயராது உழைத்துவரும் திருநெல்வேலி பெரிய நயினார் குடும்பத்தினரின்தன்னலமற்ற சேவையைப் பாராட்டி வாழ்த்த வேண்டியது திருநெல்வேலிவாழ் சைவப்பெருமக்களது கடமையாகும். பழங்கிணற்று விநாயகப்பெருமான், தன்னை நம்பித் தஞ்சம்அடைபவர்களுக்கு அபயம் அளிக்கும் தெய்வமாக விளங்குகிறார். தமது திருக்கடாட்சத்தைத் தங்குதடையின்றி எல்லோருக்கும் வாரி வழங்குகிறார். துன்பங்களையும் இடையூறுகளையும் அவர் எளிதில் நீக்கிவிடுவார் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே வேறுன்றி இருக்கிறது.

எனவே அப்பெருமானாரையே திருநெல்வேலிவாழ் மக்கள் கணக்கண்ட தெய்வமாக ஏற்று அல்லும் பகலும் அநவாதமும் போற்றித் துதித்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

அடியார்கள் அவரது சந்திதியில், காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் உருகித் தங்கள் நெற்றியின் இருப்புமும் குட்டிக்கொண்டு தோட்டுக்கரணம் போட்டு வேண்டுதல் செய்வது, தேங்காயைச்

சிதறுகாயாக உடைத்து நன்றி செலுத்துவது. ஆலயத்தை வலம்பருவது என்பன தொன்றுதொட்டு நடைமுறையில் இருந்து வரும் வழக்கங்களாகும்.

வெள்ளிக்கிழமை, சதுர்த்தி, முதலிய விழேடு காலங்களில் விநாயகப்பெருமானுக்கு உகந்த நிவேதனப் பொருட்களாக சர்க்கரைப்பொங்கல், அப்பம், மாம்பழும், பலாப்பழும் மற்றும் கிழங்கு பயறு வகைகளைப் படைத்து வழிபாடு செய்வார்கள்.

ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயப் பெருமான் தம்மை உள்ளன்புடன் வழிபடும் அடியார்களுக்கு எளிதில் இன்னருள் புரியும் கருணைக்கடல். அவர்களது துன்பங்களை நீக்குவதில் வல்லவர். அத்துடன் கல்வி, செல்வம், ஞானம், சகல கலைகள் ஆகியவற்றையும் வாரி வழங்குவார்.

"நற்குஞ் சரக்கன்று நன்றிற் கலை குரனம்

கற்குஞ் சரக்கன்று கான்"

என்ற உமாபதி சிவாச்சாரியாரது அருள்வாக்கும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

சுருங்கக்கூறின், செந்தமிழும் சிவநெறியும் செழித்து வளரும் திருநெல்வேலியில் வாழ்கின்ற சைவப்பெருமக்களால் பெரிதும் விரும்பிப்போற்றப்படும் தெய்வமாக விளங்குபவர் பழங்கிணற்றுடி ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகப்பெருமானே. வினை தீர்க்கும் அந்தப் பெருமானின் திருநாமம் எந்த நேரமும் எமது நாவில் தவழ் வேண்டும். எமது உள்ளமும் என்றும் அவரது சிந்தனையில் ஊறித் தினைக்க வேண்டும். அப்போது நாம் உலகில் எதற்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை.

கிருதயுகம்

ஒவ்வொரு யகத்திலும் உள்ள நிலையைப் பற்றிக் காத்திருங்களிற் செங்கல்பாட்டிருக்கிறது. மகாபாரதத்திற் காந்தி பர்வத்திலும் இது கூறப்பாட்டிருக்கிறது. கிருதயுகத்தில் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்திருக்கிறார்கள். தர்மம் ஓங்கியிருந்ததுதான் அதற்குக் காரணம். தர்மம் நாலு காலில் நின்றது மனிதன் சமர் முப்பத்திரண்டு அடி உயரம் இருந்திருக்கிறான். அவனுடைய உடலைப் போலவே உள்ளமும் மிக உயர்ந்ததாக விளங்கி இருக்கிறது. அவனுடைய மனத்திற் கருணையும் செயலிற் பண்பும் இருந்திருக்கின்றன. மனிதன் இயற்கையுடன் ஒட்டி வாழ்ந்திருக்கிறான். அதனால், மிருகங்களையும் பறவைகளையும் கூட அவன் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றான். அவை மனிதனுடன் பேசியதாகச் செங்கல்பாட்டுவதன் பொருள் இது தான். இவற்றால் கிருதயுகம் போன்மயமானது என்று வருணிக்கப்படுகிறது. இது சமர் முப்பது இலட்சம் ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறது.

சி. எம். பத்மநாபாச்சாரியா
உடுப்பி - ஸ்ரீ பர்மாஷாத்.

மூலம், இங்கிலாந்தின் முனியிலை நடத்திய அதில் இங்கிலாந்தில் வார்தா மகாநாட்டுப் பிள்ளைகள் விலைகாலாக்காக் கல்வி செய்து விடுவது காரணமாக போதியிருப்பதாகவும், ச. அதைக்கொண்டு வருமியச்செலவையைவா.

அங்கே சிவமாய்...

202 गोपनीयता अधिकारी डिए-09 को 10 वर्ष तक देंगे।

សាស្ត្រិយាជាន់ខ្លួន

"அரை"- என்ற கொள்கையில் பற்றிவைத்தலில் பார்ம் போர்டுகளின் நாள்தோற்கைகளைச் சுட்டும் விவரங்களைப் பூர்த்தியுடைய விட்டதா அதை ஏன் பற்றி அங்கீர்ண விவரங்களைப் பூர்த்தியுடைய நிருத்தங்களைப் பற்றி விட்டதா.

"பிரதிவிளைவுக்கு அன்றை தட்டி, தழுவும் பிரதானார் மன்றத்தில் சென்னால் நீங்கள் முயற்சி செய்யலாம் என்று?"

-Gutierrez-Garcia et al. - 7

ஏதுமிருந்து அதை விடக் கூடிய மாதாக விரிவாக விட்டது.

“କୋରିତାପରିବାଦ ଉପରେ ନାହିଁ” ଏବଂ କିମ୍ବାକିମ୍ବା

குடிசை கால்வாயைச் சிபாயுதர் முனை நீர் அம்மூலம்
கால்வாயை கால்வாயை தூங்குவதற்கு, அதிலைக்கும்போது

அன்றைத் திட்டங்களை நடவடிக்கைகளை முறைப்பாட்டு அமைச்சர் வார்த்தைகளில் பொய்வித்தாமலால் பொறுத்து எற்றப்படுகின்றது அருளான் பரவது பொருள் வாஸ்தவம் "கேள்விட" என்றுகூறினால் அப்போவிருப்பால் "ஒன்றாக பொய்வு" என்றும் கூறுகின்றார்கள்.

உள்ளிட கர்வ பொருள்கள் பதிப்பு செய்யும் தேவைத் தாங்கையினால் விரைவாகச் செய்யல்லது. சென்றத் தாங்கை என்பது அதன் இயங்கி நிற்பியதும், திருப்பிக்க ஏற்படவில்லை தத்தி சமூக மல்லையிட திட்டமிடப்படுவது இரண்டாய்வின் செய்வத் தமிழ்நாட்டொருள்கள் தகுதியாகவும் அருளா காட்டில்லாகவும் கூட, நுப்புடீர்கள் கூட.

ஒய்யற்ற உலகப்பொருள்களின் மூன்று செழித்திட்டங்களும் "ஆரோள்" என்னையில் பொருள்களை என்னதைவுது என்பதாகும். அது என்பது அந்தக் கணித பொருளின் அடிக்கடி வீராக விரிவாகவாக விடுவதாகும்.

தங்களிடம் பொறுத்தும் என்ற முறையைப் பாதுகாக்கும் வகுப்பாறை ஒன்றும் இல்லை. பொருள்சிர் அதிப்பு பயநியாப் பள்ளிகளுக்கு வெறுப்புத்துவமிக்கது. இதுவே பயச்சித்துவமிக்க பொருத்தம் வெறுகிறது. மிகுந்த காலங்கள், புரோத்தும் வெறுகிறது. தொடர்புக் கணக்குகள், புரோத்தும் வெறுகிறது. அதைப் பார்வையிட்டு, நிறுத்துவமிக்க வகுப்பாறையைப் பொறுத்துவது அனுமதி கிடைக்கிறது.

- சித்தபுரி-சௌம்யாவனி, முவையூர்
முத்துப்பு வா. ராஜாவனி-

எனிபது கால நூபிப்பாக இல்லை. வர்த்தா மறிப்பீடாக விளைக்குவது வழகும். இப்பு கால நூபிப்பு என்பதாக இல்லையால் ஹாக்கம் எழுகும் பிரஸ்வாக அல்லது இப்பகுதி நாள்முறையை போன்றும் காண்டாத அலும் என்று நிறு தேவை ஆற்று ஏற்று போன்றது.

அன்றியால் விவகைப்படி ஒரு தள்ளும்பாக நான் மதிப்பீட்டிலிரு வேறாகப் போடுவதற்காகவின் காணல்படிம் ஒன்றாக அன்றையிலிருக்கிற பிரதிவிரும்புதலா.

உமர் பொருள்களை விட்டார் ஆகவீ அதே கூராற் தல்லை ஏழப்பட்டுக்கொள்ளும் நியாயார் இல்லை, எனவே அதைப் பொருள்களுக்குத்தாத நியாயம் உற்றுவதுகூட பொருள்கள் மதை அல்ல அது அவர்களும் நியாயமாக இல்லை. பொருள்கள் நியாயம் பொறுப்பாட்டு "அறை" என அதிர்ட்டாலும் விளக்கப்பட்டது. மீண்டும் உட்படியாகக் கருதும் வேறு பாட்டும் அச்சால்து "அருளார்" அறையினால்கிடையும்படியும்,

ଆମେ କାହାରୁ ଲିଖାଏନ୍ତିକିମ୍ବା

2. நிர்வாகத்தை மீறுவதே பிரபலமாக வருடங்கள் மீண்டும்

“காலை விடுமிகுலத் தோறை நிதி” (பி - 2011)

தூஞியர் கா. எ. சுப்ரமணியன் அவர்கள் தா. புதுச்சேரி
பின்பற்றிய கி. வ. சுப்ரமணியன் பிரதமர் தா. சுப்ரமணியன்
பின்பற்றுவதற்கு ஏதேனும் தூஞியர் க. வெங்கடேஸம்.

காப்பிட்டு குடித்தோர் அன்பு வேறு ஒன்று பெயர்களைச் சூட்டிக்கூட்டது, தட்டியக் குடிக்கப்பட்ட பெயர்கள் அன்புக்கான மற்றும் வோற்று நாட்டு மட்டும் அனுபவமில்லை. அதோடு அன்பின் குழந்தை ஏற்றுப்படக்கூடிய வேறு கீழ்க்கண்ட கால்களுடையவை ஆகும். இப்பகுதி அம்மான் கொருங்கிறது.

அன்றால் அதிலைய் அபு கூடுமோதி நீதும்
கீழெல்லை இரண்டாவது வரியுமொதியும் நீதும்
முன்னால் பாதாகும் அது சீமானியும் நீதும்
அப்படிய முத்தின் முறையிலே நீதும்

- ५१२ -

இறைவன் எல்லாப்பொருள்களிலும் புகுந்து நிற்பான். அவனே சில பொருள்களாக ஆகியும் நிற்பான். வியாபகமாய், வியாபியமாய் நிற்றல் போல பொருள்களாகவே மாறி நிற்கும் தன்மை கடவுளுக்கு உண்டு. இத்தன்மையில் "அன்பாகவும்" கடவுள் நிற்கும் என்பதைக்கூறி அன்பின் அடிப்படையிலான ஒரு செயற்பாட்டையும் விளக்கி' "அன்புற ஐந்தின் அமர்ந்து நின்றானே" என்று கூறுகின்றார்.

அன்பாக ஆகி நிற்கும் இறைவன் அமைப்பு ஒன்று. அன்பைப் பெறவைக்கும் இறைவன் அமைப்பு ஒன்று. அன்பைப் பெறவைக்க இறைவன் ஐந்தில் அமர்ந்து இருக்கிறான் என்பது கூறப்பட்டது.

ஐந்தாக கூறப்படுவன கவை, ஓளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் எனும் ஐந்தாகும். இவை முறையே வாய், கண், மெய், செவி, மூக்கு எனும் புலங்களைச் சார்ந்த வகையில் அமைவன.

அன்பாக ஆகி நிற்கும் கடவுளே அன்பைப் பெறவைக்க ஐந்தாகவும் ஆகி இருக்கிறான் என்பது கூறப்பட்டது. அன்பாகத் தனிப் பொருள்மை போல ஆகி நிற்கும் கடவுள் தன்மையைத் தொடர்ந்து தனித்தும் நிலைநிறுத்துகிறார். அதன் வேறாக அதற்குரிய செயல் முறைகளையும் விளக்கப்படுத்துகின்றார். இவ்வகையில் கடவுளை "அன்புற ஐந்தின் அமர்ந்து நின்றான்" என்று வேறு அமைப்பிலும் கூட்டனார்.

ஆற்றல் பொருள்மையின் உண்மையானது அதனை உருவாக விளக்குவதில் அடங்கி இருக்கிறது. பொருளின் இயங்குதலை ஒன்றும் அதனின் வேறாக விளக்கப்படும்போது ஆற்றல் பொருள்மையானது மேலும் செயல்முறை உள்ள ஒன்றாக ஆகிறது. இதனால் அது பொருள்மை எனும் வரையறைக்குரிய சிறப்புத் தகுதியையும் பெற்று விடுகிறது.

அன்பும் பேர்க்கும்

உயிர்களிடத்து ஆர்வமும் நட்புமாகவும், உயிரில்லாத பொருள்களிடத்து 'அருளா'கவும் அன்பானது செயல்படுகிறது என்பதைத் திருக்குறளை மூலமாகக் கொண்டு அறிந்தோம். பொருள்களிடத்து அருளைக் காணுதலை பொருளின் இயங்குதன்மைகள் வேறுபடுத்துகின்றன. ஆயினும் பொருள்களைச் சமூக நன்மையில் காணும்போது அருளாக அனுபவப்படுகிறது. அதுவே உயர்பொருள் எண்ணத்தில் காணப்படும்போது அப்பொருள் பற்றிய வேறுபட்ட மதிப்பிடும் மறைந்துவிடுகிறது.

உயிர்ல்லாத பொருளுக்கு அறிவு இல்லாத தன்மையி னால் அறிவு வகையிலான செயல் மோதல்கள் இல்லை. அவற்றினின்று நீங்கிவிட்டால் அவற்றின் தாக்கம் இராது. ஆளால் உயிருள்ள பொருள்களின் தொடர்பில் செயல் மோதலும் உண்டு; பிரிப்புத் தாக்கமும் உண்டு. எனவே, இத்தொடர்பு சற்று விரிவானது. மேலும் இத் தொடர்புபல்வேறு பண்புகளுடன் பினிப்புக் கொண்டது.

அவ்வகையில் உயிருள்ளவற்றுடன் தொடர்பு கொள்வதாகிய 'நட்பு' நேர் நிலையிலும் அதன் எதிர் நிலையிலும்கொள்ளும் முறைகளையும் பண்புக் கூறுகளையும் விரிவாக விவரிக்கிறது திருக்குறள். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பண்பு நிலைகள் உடனான அன்பை மறைமுகமாகவே கைக்கொள்கிறது இவ்வுலக வாழ்வு. இதில் அன்பை நிலைநிறுத்தும் கருவியே நட்பு. இதன் பயிற்சியில் உலக வாழ்வைக் கடக்கும் தன்மையை உணர்ந்தவர்களே பேர்க்கை அறிந்தவர்களாகிறார்கள்.

பேர்க்கை தெரிந்துகொண்ட அறிவே 'நன்றி' பற்றித் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளும். முயற்சி வகையில் அன்பானது நன்றியை நாடுவதே.

இடர்களையா ரேநும் எமக்கு இரங்காரேநும் படரும் நெறி பணியாரேநும் - சுடர் உருவில் என்பறாக் கோலத்து ஏரியாடும் எம்மானார்க்கு அன்பறாது என்னிந்துக் கு அவர்க்கு.

-காரைக்காலம்மையார், அற்புதத் திருவந்தாதி-2

என்ற பாடலில், இடைவிடாமல் அன்பைக் கைக்கொள்ளும் நிலையைப் பேசுகிறார் காரைக்காலம்மையார்.

எம்முடைய துன்பங்களை நீக்கவில்லை என்றாலும், எங்கள்மீது இரக்கப்படவில்லை என்றாலும், நாங்கள் செல்ல வேண்டிய வழியைக் காட்டாதவர் என்றாலும், சுடர் உருவமாக நடமாடும் எம் கடவுள் மீது என் அன்பு இடைவிடாமல் செயற்படும்! என் நெஞ்சுமும் அவருக்கே உரியது! என்று கூறுகிறார்.

காரைக்காலம்மையார் குறிப்பிடும் அந் நிலைமைகள் எல்லோருக்கும் உரியவைகளே. அவை ஏன் அப்படி வந்து அமைகின்றன என்பதும் அவற்றை அன்புடன் எப்படிச் சேர்க்குப் பார்ப்பது என்பதுதான் விளாக்கள். இதிலே ஒரு குறிப்பில் மட்டும் நாம் இப்போது தெளிவான நிலையைக் கடைப்பிடிக்கலாம். அதாவது அன்பு செய்யும் வாழ்நிலையில் இந்த இடர் முதலியன இருக்கின்றன என்ற உண்மையே ஆகும்.

மகிழ்தி மட நெஞ்சே மானுடரில் நீயும் திகழ்தி பெருஞ் சேமேம் சேர்ந்தாய் - இகழாதே யாவிரன்பே யேநும் அணிந்துழல் வார்க்கு ஆட்பட்ட பேரன்பே இன்னும் பெருக்கு.

-காரைக்காலம்மையார், அற்புதத் திருவந்தாதி-31

இப்பாடலில் காரைக்காலம்மையார் 'பேர்க்கைப் பெருக்கு' என நெஞ்சுக்குக் கட்டளையிடுகிறார்.

மடமையில் இருக்கிற நெஞ்சமே நீ மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டிய ஓர் ஆஸ்! மானிடப்பிறப்பில் நீ இருக்கிறாய்! பெரிய நிதியும் பாதுகாப்புமான ஒன்றைப் பெற்றிருக்கிறாய்! அதை இகழாதே! என்று கூறி, எலும்பையும் அணிந்து ஆடும் இறைவனுக்கு ஆட்பட்ட ஒரு பேரன்பை' நீ இன்னும் பெருகச் செய்வாயாக! என்று கூறுகின்றார்.

இடர்களில் இருக்கும் நிலையில் 'அன்பு' உறவை உறுதியாகப் பெற்று முயற்சிக்கும் நிலை முதலாவது. இதற்குப்பின், நாம் பேர்ந்பால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம் என்பதை உணர்வோம். அந்த நிலையில் அப் பேர்ந்பானது பெருகுவதற்கு உழைக்கவேண்டும் என்பது.

அன்பு வேறு பேர்ந்பு வேறு என்னுமாறு மனிதப் பிறவியின் வாழ்வு அமைகிறது. அன்பை நிலைநிறுத்தும் முயற்சியான பிறவித் தன்மையில்தான் அவ்வேறுபாட்டு நிலை உணர்ப்படும். ஆனால், பிறப்பில் அன்பு விளங்கத் தொடங்கியோது அன்பே தானே பெருகுவதாகிறது என்பது தெரியவரும். இதனை உணர்த்தும் அப்படிகள் வாக்கு.

"என் அன்பு ஆலிக்குமாறு கண்டு இன்புற இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே"

ஶங்கு...

சமயப் பண்பாட்டு நோக்கில்

அளவெட்டி,
சி.ரமணராசா B.A.(Hons)

உபதேசம்

உபதேசம் என்பது சமய போதம், தீட்டை, புத்திபோதனை, அருளுரை, அறவுரை முதலான கருத்துக்களை உடையது. சமயம் என்பது வாழ்வியல், வாழும் முறை என்ற வகையில், சமயத் தத்துவங்களைச் சரியாக உணர்ந்துள்ள ஞானக்குரு - சமயாசாரியார் போன்றோர். அவற்றைத் தம் அருகிருத்தி அவர்களுக்குத் தக்க வழியைக் காட்டும் வகையில் அளிக்கும் பக்குவப்பட்டோர்களைத் தம் அருகிருத்தி அவர்களுக்குத் தக்க வழியைக் காட்டும் வகையில் அளிக்கும் விளக்கங்களே உபதேசங்களாகும். ஞானிகள் சிலர், தம் நெஞ்சுக்குத் தாமே சொல்லும் அறிவுரைகளும் அத்தகையவே. சமய வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சில உபதேச மொழிகளையும் அவற்றை வழங்கியோர், வழங்கப்பெற்ற சூழ்நிலை முதலியவற்றையும் விளக்குகின்றார். அளவெட்டி திரு. ரமணராசா. B.A.(Hons) . இந்துசாதனம் 2011 ஆடி, அவனி இதழ்களில் இடம்பெற்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் இந்த இதழில் நிறைவடைகின்றது.

பொதுவாக உபதேசம் என்பது ஞானாசிரியர் வாயிலாக பக்குவமுள்ள சீடர்கள் பெறுவதாகும். உபதேசங்கள் ஒருவர் இன்னொருவருக்கு வழங்குவதாக அன்றி தம் நெஞ்சுத்தைத் தாமே விளித்துச் சொல்லும் அருளுரை, அறிவுரைப் போக்கிலும் அமையலாம் என்பதனை முன்னர் கண்டோம். காலத்துக்குக் காலம் படிப்படியாக உபதேசங்கள் ஆண்மீக தளத்தில் நின்றும் வளர்ந்தன. ஆண்மீக வளாகத்தில் தோன்றிய சமயாசாரியர்கள், சந்தானாசாரியர்கள், நாயன்மார், ஆழ்வார் முதலியோர் தம் நெஞ்சுத்தை விளித்து நற்கருத்துக்களை உபதேசிக்கும் நல்லருளாளர்களாக விளங்கியமையைக் காணலாம். இவர்களது அறிவுரைகள் அருளுரைகளாக மலர்ந்து சமய நோக்கிலும், கலை நோக்கிலும், தத்துவத் துறையிலும், அறவியல் மற்றும் அறிவியல் நோக்கிலும் வளர்ச்சியடைந்தன.

கணபதியே குருவாக வந்து தமக்கு உபதேசித்த பெருமையை விநாயகர் அகவலில் ஒளவையார்

"குருவடிவராகிக் குவலயம் தன்னில்
திருவடிவைத்து திறமிது பொருளொன
வாடாவகைதான் மகிழ்ந்தினக் கருளிக்
கோடாயுதத்தாஸ் கொடுவினை களைந்து
உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்..."

என்று பாடச் செல்கின்றார்.

துமிழ்க்கறும் நல்லுலகினில் ஒளவையாரைப்பற்றி அறியாத வர்களே இல்லை. இவர் அருளிச் செய்த ஆத்திரிக்கு, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி, மூதுரை, அசதிக்கோவை, ஞானக்குறள் ஆகியவை தமிழ்னைக்கு அரிய உபதேசப் போக்கிசங்களாக உள்ளன. பண்பாட்டியல் நோக்கில் ஒளவையார் அருளிய இலக்கியக் கூற்றுக்கள் மனித வாழ்வினைப் பக்குவப்படுத்துவனவாகவே உள்ளன.

"சதலறம் தீவினைவிட் மட்டல் பொருள்நல்ல
காத விருவர் கருத்தெருமித்-தாதறவு
பட்டதே இன்பம் பரனைநினைந் தீம்முன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு"

என்று அறவழி வாழ்ந்து அவ்வழியினின்று பொருள் தேடி, தாழும் அனுபவித்தும் பிறரும் அனுபவிக்கும்படி கொடுத்தும் அறவழியிலே இன்பத்தை அனுபவித்து வாழக் எனவும், இறுதியில் இவ்வழியூடாக இறைவனை பற்றலாம் எனவும் மனிதனாக வாழ விகாட்டுகின்றார். மனிதனை நோக்கிய ஒளவையாரின் உபதேச வார்த்தைகளே இவரது செய்யுட்களில் உதிர்ந்து கிடக்கின்றன.

ஆண்மீக வளாகத்தில் நாயன்மார், ஆழ்வார் நின்ற நெறிகளும், கடைப்பிடித்த வாழ்வியல் முறைகளும், செய்த அரும்பெருஞ்சாதனைகளும், அற்புதங்களும் சமயப்பண்பாட்டு நோக்கில் நல்லுபதேசங்களாகவே காணப்படுகின்றன. சமண, பெளத்த மதங்களை எதிர்த்து; இந்து சமயத்தையும், பண்பாட்டம்சங்களையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் மக்களைத் தம்பக்கம் ஈர்க்கும் முகமாகப் பல யுக்திகளை அவர்கள் கையாண்டனர். ஆச் சமய நெறிகள் துறவற்றை வற்புறுத்திச் சென்றவேளை இறைவனை இல்லற நிலையில் காட்டி தாழும் இல்லற வாழ்ந்து அவ்வற வாழ்வினுடாகவும் இறையின்பத்தை அடையழுதியும் என உபதேசம் செய்தனர். சான்றாக

"மன்னில் நல்லவனைனம் வாழலாம் வைகவும்
என்னில்நல் லக்திக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணின்நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணின்நநல் ஸரினாடும் பிருந்தகையிருந்தகே"

என்று கூறிச் செல்லும் பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஒளவையாரும் "இல்லறமல்லது நல்லறமன்று" என்று இல்லற வாழ்வின் சிறப்பினை உணர்த்துகின்றார். அத்துடன்

"பர்த்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதை யாமாகில்
எத்தாலும் கூட வாழலாம் - சுற்றேறும்
ஏறுமாறாக விருப்பானே யாமாகில்
கூறுமால் சந்தியாசம் கொள்"

எனவும் கூறி இருவரும் மனதினாலும் உடலினாலும் ஒன்றினைந்து வாழ்தல் வேண்டுமெனவும், கணவனுக் கேற்றாற்போல் மனைவி நடந்துகொள்ளுதல் வேண்டுமெனவும் →

கூறிசெல்கின்றார். இத்தகைய கருத்துக்கள் இல்லற நிலையில் இருப்பவர்களுக்கான ஒளவையாரின் உபதேசங்களே எனில் மிகையில்லை.

அந்தணர்கள் வாழ்டும். அந்தணர்கள் வாழ்ந்தால் வானவர்களை வேள்விகளால் போற்றுவார். ஆதலினால் வானவர்கள் வாழ்வார். வேள்வி இயற்றுவதற்குத் தேவையான பால், நெய் என்பவற்றைத் தருகின்ற பசு இனம் வாழும். வேள்விகளினால் மகிழ்ந்து தேவர்கள் மழை பொழிவார். மழைவளத்தால் வரப்புயர்ந்து மன்னார் ஓங்கியுபர்வார். மன்னன் வாழும்போது நாட்டில் தீமை உண்டாகாதவாறு காப்பான். தீமைகளும் ஓழியும். அரசனும் குடும்பங்களும் தீமையின்றி வாழும்போது ஈசனது நாமம் தழைக்கும். இறை நாம மகிழ்மையால் உலக மக்கள் துயரம் நீங்கி உயர்வடைவார். என்றவாறு நல்வறிவுரை கருத்துக்களை சைவச் சூழலை நோக்கி, அச் சூழலில் வாழ்கின்ற மக்களை நோக்கி உபதேசித்தருளுகின்றார் சம்பந்தார்.

"வாழ்க அந்தனர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்கு
அழக் தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே"

என்றவாறாகப் பாடிச் செல்கின்றார்.

நாவுக்கரசரைச் சேக்கிழார் சைவச் சூழலுக்கு அறிமுகம் செய்யும்போது அவரைத் தொண்டுநெறி பேணிய தவமுனிவர் என்றே கணிப்புச் செய்கின்றார்.

"திருநாவுக்கரச வளர் திருத்தொண்டின் வெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீஸ்"

என்பது சேக்கிழாரின் அறிமுக வாசகம். சைவக் காவலர் வரிசையில் சம்பந்தருக்கு அடுத்தபடியாகச் சிறப்புப்பெறுவார் நாவுக்கரசர் ஆவார். இவர் சமணர்களாற் பல துண்பங்களைச் சந்தித்து அவற்றை வெற்றிகள்டு இந்துசமய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியவர். இவரது கருத்துக்கள் யாவும் அனுபவ அருளுரைகளாகவும், அறிவுரைகளுமாகவே தென்படுகின்றன. நற்கதி அடைவதற்குக் கோயில் வழிபாடு மிக இன்றியமையாதது. பக்திமார்க்கத்தின் இருப்பிடங்களாகத் திகழும் ஆலய வழிபாடு மனச் சாந்தியையும், உடல், உளத் தூய்மைகளையும் ஏற்படுத்துவன். ஆகையால் ஒவ்வொரு நெஞ்சங்களையும் நோக்கி ஆலய சேவைக்கு அறைப்பு விடுகின்றார்.

"நிலைபெறுமா இறண்ணுதியேல் வெந்துசேநீ வா
நித்தலுமிம் பிரானுடைய கோயில்புக்கு
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடித்
தலையாகக் கும்பிட்டுக் கூத்துமராடி..."

என்றவைகையில் அமைந்த திருத்தாண்டகப் பாடலில் கோயிலை நோக்கி சமூக மாந்தரை அழைப்பது, அங்கு தொண்டுகளும், வழிபாடும் நிகழ்த்தும் முறைமைகளை வரிசைக்கிரமாக எடுத்துரைப்பது என்பன சைவபக்தி இயக்கச் செயற்பாடுகளுக்கு

அடிநாதங்களாய் அமைந்தன. இவை உணர்வோட்டங்களாக மட்டும் நின்றுவிடாமல் சமூக மாந்தருக்கு விடுக்கும் அனுபவ அருளுரைகளாகவும் புலப்படுகின்றன.

"ஓன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்" என்ற சமத்துவ உண்மை திருப்புவரது வாயிலிருந்து வந்ததோர் அறிவுரையாகும். நாவுக்கரசரும் அன்றைய காலச் சூழலில் நிலவிய குலப்பெருமை பேசும் முறைமைகளைக் கண்டுக்க முயல்வது அவரது பாடல்களில் வெளிப்படையாகவே காணமுடிகின்றது.

"சாத்தீரம் பலபேசும் சழக்கர் காள்
கோத்திரமும் குலமும் கொண்டிடன்செய்வீர்..." எனவும்

"...அங்கிமலாம் குறைந்தழுகு தொழுநோயராய்
ஆவரித்துக் கின்றுழலும் புலையரேநும்
கங்கைவர் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில்
அவர்கண்டூர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே" எனவும்

அமைந்த பாடல்கள் மூலம் கோத்திரம், குலம், சாத்தீரம் என்பன இறையருளுக்குப் பயன்பாது என்பதனையும் அழுத்திப் பேசுகின்றார். இவையாவும் சமூகப் பார்வையை நோக்கிய நாவுக்கரசரின் அறிவுரைகளே என எண்ணத்தோன்றுகின்றன.

சிவபெருமானின் திருவருள் நோக்கினைப் பெற்றவர்கள் சித்தர்களாவர். சித்தர் பரம்பரையொன்று தமிழ்நாட்டிலும் ஈழத்திலும் இருந்து வந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களிற் பலர் தமது ஞானநிலை அனுபவங்களைத் தமது செயல்களினாலும், போதனைகளாலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சிலரது பாடல்கள் எளிமையானவையாக உள்ளன. ஈழத்து ஞானியாகிய செல்லப்பா சுவாமிகள் தாம்பெற்ற அனுடூதி ஞானத்தைச் சிறுசிறு வாக்கியங்களாகவே தம் சீடருக்கு உபதேசிப்பார். இச்சிறு உபதேச வார்த்தைகள் பக்குவ நிலையிலிருந்த சீடருக்கு ஒரு முழுநால் போலவே விளக்கமிகித்தன. "எல்லாம் செப்படி வித்தை", "அப்படியே உள்ளது", "முழுவதும் உண்மை", "யார் அறிவார்", "ஒருபொல்லாப்பும் இல்லை", "இருவருக்கும் தெரியாது", "எப்போல் முடிந்த காரியம்" என்பவை செல்லப்பா சுவாமிகளிட மிருந்து உபதேச மகாவாக்கியங்களாக வெளிவந்தன.

மகாஞானியாகிய செல்லப்பா சுவாமிகள் தமக்கு அருளிய உபதேசம் பற்றியும், தம் குருநாதினின் பெருமைகளையும் தமது நற்சிந்தனைப் பாடல்களிலே போகர் சுவாமிகள் மிகத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

"இருபொல்லாப்புமில்லை யென்பான் உண்மைமுழுதுமென்பான் ஒருவருக்கும் தெரியாதென்பான் - சின்னத்தங்கம் ஒயியம் போலிருந்தானடி
அப்படியே உள்ளிதென்பான் ஆருறிவாரன்று சொல்வான்
செப்படி வித்தையென்பான் - சின்னத்தங்கம்
செல்லப்பனைன்றுஞ் சீமான்"

என்றவாறாக நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

அழ நாட்டில் வாழ்ந்த சித்தர்களுள் சித்தாணக்குட்டிச் சுவாமிகளும் ஒருவர். இவர் தன்னைத் தரிசிக்க வருபவர்களுக்கு அருளுரைகளை வழங்கினார். இவரது அருளுரைகளே உபதேச வார்த்தைகளாக மலர்ந்து வெளிவந்தன. இவருடைய அருளுரைகள் மிகவும் எளிமையானவை. அத்துடன் எல்லோரது வாழ்வியலிலும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின.

"அதிகாலை நீத்திரை விட்டிடமு
எழும்போதே ஆண்டவனை நினை
காலை மாலை கடன்களைக் குறைவறஷ் செய்
தேநீர் காப்பியைத் தூரத் தள்ளு
மரக்கறி உணவு மனதுக்கு மகிழ்ச்சி
பசித்து வந்தோர் முகம் பார்
உண்ணும் முன்பு ஒருகனம் இறைவனை நினை
கடமையில் தவறினால் கடவுளைக் காணமாட்டாய்
வெற்றிக்கழுது விழுதி பூசுதல்
படுக்கு முன்பு இறைவனைப் பிரர்த்த"

என்பன சுவாமிகள் அருளிய சில உபதேசங்களாகும். பார்க்கும் போதே மிக எளிமையானவை என்பது புலப்படும். எனவே இத்தகைய எளிமையிகு உபதேச வார்த்தைகள் மக்கள் வாழ்வியலை மாற்றியமைத்தன என்பதில் ஜயமில்லை.

சைவ சித்தாந்த சாத்திர மரபிலும் குருசீட் பரம்பரை ஒன்று நிலவி வந்துள்ளது எனலாம். குருசீட் பரம்பரை முறையில் சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூற்பயிற்சி வழங்கிய தத்துவ ஞானிகள் நால்வர். இவர்களைப் புறச்சந்தான ஆசிரியர்கள் என்றழைப்பர். மெய்கண்ட தேவர், அருணந்தி சிவாச்சாரியார், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதி சிவாச்சாரியார் என்போர் புறச்சந்தானாசாரியர்கள் ஆவர். குரு - சீட உறவில் போதிக்கப்பட்ட அருளுரைகளே சித்தாந்த சாஸ்திரங்களாக வெளிவந்து சிந்தாந்த அடிப்படைப் பிரமாண நூல்களாகவும் சைவத்தின் சாஸ்திர நூல்களாகவும் தம்மை அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றன.

அழத்திலும் நாவலருக்கென்றே சீட பரம்பரை இருந்து வந்துள்ளமையும் என்னும் நினைவில் கொள்ளத்தக்கது. அழத்தில் சைவசித்தாந்தம் வேர்விட்டுப் பரம்பலடைவதற்கு இச்சீட பரம்பரையினரது பங்களிப்பு அளப்பரியதாகும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச் சமயச் சூழலில் நின்று மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பேச்சுக்களை, சொற்பொழுதிகள், கதாப்பிரசங்கம், சமயப் பிரசார பிரசங்கங்கள் என்பனவும் உபதேச மொழிகளாகவே காண முடிகின்றன. இவ்வாறு நிகழ்த்தப்படுகின்ற உபதேசங்களான அருளுரை மற்றும் அறிவுரைக் கருத்துக்கள் மக்களை மாண்புமிக்கவர்களாக வாழச் செய்தன என்பதும் மறுக்க முடியாததே. சான்றாக கேட்போரைப் பின்னிக்கும் வகையில் அமைந்த நாவலரின் பிரசங்க மழையினில் நன்மையாதவர் எவருமில்லை என்னும் வகையில் அங்காலச் சமூகச் சூழலில் அவரது அருளுரைகள் மற்றும் அறிவுரைகள் மக்கள் மனங்களில் செல்வாக்குப் பெற்று மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின என்பதும் மறைக்க முடியாததொன்று நினைவாம்.

இறுதியாக - மக்களுக்காகத் தோன்றிய ஆன்மீகச் சாதனமே சமயம் என்பதாகும். இதனை உணர்ந்து குறிக்கோளில்லாத மக்களாகவோ அல்லது மக்களிலும் தாழ்ந்த விலங்குகளாகவோ வாழுமால் மக்களினத்தை மேம்படுத்தவல்ல நல்ல உயரிய உபதேச மொழிகளை வாழ்க்கையிற் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்பது சமயக் கொள்கை ஆகும். இந்து சமயம் உயிரோட்டமுடைய சமயமாக மலர்ந்து வளர்ச்சியடைய ஆளுமைகளும் அறிவுரைகளும் உற்ற துணையாக விளங்கின. இந்துசமயத்தின் உயரிய கொள்கைகளைத் தியான வாழ்வும் தவயோக வாழ்வும் வாழ்ந்த ஞானியர்களின் உள்ளத்துணர் வகுகளின் உந்துதல்களால் வெளிப்படுத்திய உபதேசங்களைக் கொண்டும் கண்டு தெளியலாம். மக்களை உயரிய வாழ்வின் இலட்சியங்களை நோக்கி வழிப்படுத்துகின்ற, ஆற்றுப்படுத்துவதற்கு வழங்கப்படுகின்ற நல்லறிவுரைகளே, அனுபவ அருளுரைகளே உபதேசங்கள் என்ற வகையில் சமய வாழ்வியலை உற்றுநோக்கி அவதானிக்கின்ற போது உபதேசம் என்பது இன்றியமையாத ஒன்றே என்பது புலனாகும். இந்துசமயப் பண்பாடு உயிரோட்டமுடையதாக, சமய நாட்டமுடையதாக விளங்க "உபதேசங்கள்" அறிவுரைகளாகவும், அருளுரைகளாகவும் அமைந்து விளங்கின எனக் கூறலாம். சுருங்கக்கூறின் உபதேசங்கள் யாவும் ஆப்த வாக்கிய பிரமாணங்களாக விளங்கி சமய உண்மைகளை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன எனலாம்.

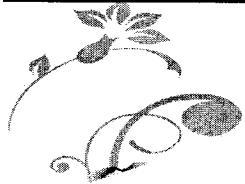

படுக்கையை விட்டு எழுமுன்

காலையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கு முன், பகவானைக் கொஞ்சம் தியானித்து விட்டு எழுந்திருங்கள், பகவானைத் தியானிப்பதற்கு நிற்க வேண்டும் என்றோ, காலை மழத்து உட்கார வேண்டும் என்றோ கிடையாது. எந்த நிலையிலும் தியானிக்கலாம். படுத்த நிலையிலேயே தியானம் செய்யலாம். 'என் உள்ளத்தைக் காத்தருள்வாய் நீ கோயில் கொள்ளத் தகுந்த இடமாக எனது உள்ளதைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வேனாக' என்று மனத்துக்குள் சொல்லிக் கொண்டே எழுந்திருங்கள்.

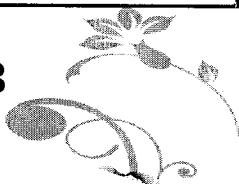
- ராஜங்கி

தலைக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் தலைமயிர், சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சின்னமாகவும் விளைக்கின்றது. தெய்வச் சிலைகளின் அரூட்டோற்றங்களின் அழகை, அவற்றின் தலைமுடி அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. விரிசடையுடன் கோவிலுக்குச் செல்வது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடும் கட்டுரையாளர், அப்படிச் செல்வதனால் விளையக்கூடிய தீமைகளையும் விபரிக்கின்றார்.

சமயம் ஒரு வாழ்வியல் -33

கலாந்தி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

ஏன்சான் உடம்பிற்குச் சீர்சே பிரதானமென்பார். சிரம் என்ற வடசொல் தலை எனப்பொருள்படும். தலையிலுள்ள மயிர் தலையை மூடியிருப்பதால் மூடி எனவும் வழங்கப்பட்டது. தலைமயிர் பற்றி வள்ளுவர் வருமாறு ஒரு குறளை அமைத்துள்ளார்.

"தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை" (குறள்: 964)

நற்குடியிலே பிறந்தவர் தம் நிலையிலிருந்து தாழ்வுற்றால் தலையிலிருந்து உதிர்ந்து கீழே விழுந்த மயிரினைப் போல அவமதிக்கப்படுவார். தலைமயிர் தலைக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பது மட்டுமன்றி பண்பாட்டின் சின்னமாகவும் விளங்குகிறது. தமிழர் சமயவாழ்வில் தலைமயிர் பற்றிய செய்திகளை நோக்கும்போது சில பதிவுகளை மீள விளக்குவது பயன்தரும்.

தேவாரப் பாடல்களில்வரும் பதிவுகள் தெய்வங்களின் அரூட்டோற்றத்திற்குத் தலைமுடி எத்துணை அழகூட்டியது என்பதை விளக்கி நிற்கின்றன. சிவனுடைய தலைமுடி சடையெனப் பட்டது. தாழ்ந்த சடையாகவும் செஞ்சடையாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நீரார் சடையெனவும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. பொன் போன்ற மேனியையுடைய சிவனுடைய சடையைச் சுந்தரர் மின்னார் செஞ்சடையெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாவுக்கரசர் 'செஞ்சடைக் கற்றை' எனப் பாடியுள்ளார். இதனால் 'சடையனார்' என்ற சிறப்புப் பெயரும் சிவனுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது.

உமையினுடைய சூந்தல் பற்றிய பதிவுகளும் தேவாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. 'வண்டமரோதிமட்டந்தை' எனச் சம்பந்தர் பாடியுள்ளார். இங்கு ஒதி என்பது பெண்களின் தலை மயிரைக் குறிக்கின்றது. உமையம்மையின் திருத்தோற்றம் பற்றி வேற்றாரு பாடலில் 'வண்டார்குழலரிவை' என்ற குறிப்புக் காணப் படுகிறது. சுந்தரரும் 'வண்டார் குழலியுமைநங்கை' எனப் பாடியுள்ளார். இதனால் 'குழல்' என்ற சொல்லும் பெண்களின் சுருண்ட தலைமுடியைக் குறித்துதை அறியமுடிகிறது.

இறைவனுடைய திருக்கோலத்தைப்பாடும் சம்பந்தர் குழல், சடை என்ற இருசொற்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

"குழலர் சடையர் கொக்கின்றகர் கோலந்திர மத்தம்
தழலார் மேனித் தவள நீற்றர் சர்கோவணக்கீர
எழிலார் நாகம் புலியினுடை மேலிசைத்து விடையேறிக்
கழலார் சிலம்பு புலம்ப வருவார் சித்தீச்சரத்தாரே."

(திருநறையூர்ச்சித்தசாப் பதிகம்: 7)

இப்பாடலில் வந்துள்ள 'குழலார்சடையா்' என்ற தொடர் சிறப்பாக ஒரு கருத்தைக் கூறி நிற்கிறது. சிவனுடைய சடையும் சுருண்டது என்பதை விளக்கி நிற்கிறது.

பிற்காலத்தில் தோன்றிய நிகண்டுகளில் தலைமுடியின் வகையை விளக்கும் வேறு சொற்களும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சிவவற்றை வகை மாதிரியாகக் காட்டலாம். அகராதி நிகண்டில் சில சொற்களைக் கீழே காணலாம்.

அளகம் - பெண்மயிர்

குஞ்சி - ஆண்மயிர், சிகை - ஆண்மயிர்

கொண்டை - மயிர்மூடி

கொந்தளம் - மாதர் மயிர்க்கொத்து

குழல் - மயிர்மூடி, மயிர், ஆண்மயிர், பெண்மயிர்

கோயிலுக்குச் செல்லும்போது தலையை விரித்துக் கொண்டு செல்லக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இன்றுவரை உண்டு. ஆனால் யாரும் இக்கட்டுப்பாட்டைக் கைக்கொள்வதில்லை. கோயில் பலர் கூடும் ஒரு பொதுகிடம். அதற்கு மேலாக தீபங்கள் ஏற்றப்படும் இடம். நெருங்கி நின்று வழிபாடு செய்யும்போது மற்றவருடைய முகத்திலே தலைமயிர் படக்கூடும். எனவே பலருடைய நன்மை கருதிப் பெண்கள் கூந்தலை விரித்துக் கொண்டு செல்வது தடைசெய்யப்பட்டது.

இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் கோயிலுக்குச் செல்லும்போது கூந்தலை விரித்துவிட்டுச் செல்கின்றனர். வீட்டிலிருந்து அவர்கள் அல்வாறு செல்வதைப் பெற்றோரும் கவனத்திற் கொள்வதில்லை. அதனால் 'வெறியாடல்' செய்யும் பெண்போலவே எல்லோரும் காட்சி தருகின்றனர். கோயில் நிர்வாகமும் இதனைக் கண்டும் காணாதவர் போலிருக்கின்றனர். அவர்கள் வருமானத்திலேயே குறியாக இருக்கின்றனர். இந்திலை மாற்றப்படவேண்டும். குறிப்பாகப் பெண் தெய்வங்களின் திருவருவச் சிலைகள் மூடிந்த சூந்தல் அலங்காரத்துடன் காணப் படுகின்றன. ஆண்டாளின் கண்களுக்கொண்டை பெண்களின் சூந்தல் அலங்காரத்தையே காட்சி நிற்கின்றது. திருக் கோயில்கள் பண்பாட்டுப் பயிற்சிக் களங்களாகவே முற்காலத்தில் விளங்கியுள்ளன. அதனை நாம் பேணிக்காக்க வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுள்ளோம் என்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது. சமயம் ஒரு வாழ்வியலாகவே பண்டைக் காலந்தொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. அதையே நாமும் அடியொற்றிச் செல்வதே சீர்பியமாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தனார் வானவ ராணினம்
வீழ்க தண்டனல் வேந்தது மோங்குக
ஆழுக தீயிலதல் ஸாமர னாமைமே
கழுக வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்து சாதனம்

Hindu Organ

e-mail: editor@hindu organ.com

கர வஸு பூர்ப்பாதி, ஜெய்சி பி ராம் உ (18.09-10.2011)

அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீளாழுச்சிக்காக முதன் முதலிற் குறல் கொடுத்து அந்த உயர் நோக்கத்தை விரைவில் அடைந்துவிட வேண்டும் என்ற துடிப்புடன் செயற்பாட்டு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் கொள்கைகளிலும் செயற்பாடு களிலும் மக்களை ஈடுபடச் செய்வதைத் தன் பிரதான பணியாகக் கொண்ட-

திருவிதாங்கூர் நீதிபதி தா. செல்லப்பாவின்கள், அ. சபாபதி, ச. சிவகுருநாதர், ஏ. கனகரத்தினம், எம். எஸ். இளையதும்பி, மு. சபாரத்தினம், ஸி. நாகவிங்கம், ஏ.வி. குலசிங்கம், த. முத்துச்சாமிப்பின்கள், நம. சிவப்பிரகாசம் ஆசிய பெருமக்களை ஒருவர் மின் ஒருவராகத் தன் ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு ஆசிரியர்களாகவும் -

த. கைலாயின்கள், பெ. கார்த்திகேயின்கள் ம.வே. திருஞானசம்பந்தவின்கள், நம. சிவப்பிரகாசம், மு. மயில்வாகனம், சூடர் மகேந்திரன், பேராசிரியர் குமாரவாழவேல் ஆசிய பெருமக்களை ஒருவர் மின் ஒருவராகத் தன் ஆசிரியர்களாகவும் கொண்ட-

"சிறப்பான சைவக் கட்டுரைகளையும் வேறு பல விஷயங்களையும் தாங்கி இறைவனாருளால் எழுத்தைந்து ஆண்டுகளாக வெளிவந்துகொண்டிருப்பது சைவர்கள் யாவருக்கும் பெருமகிழ்ச்சியையும் பெருமையையும் தருவதாகும்" என அச்சுவேலி சிவரீ ச. குமாரசாமிக் குருக்கள் அவர்களாலும் -

செந்தமிழில் ஆங்கிலத்தில் சிறந்த இந்து சாதனங்கள் தெய்வத் தன்மை

முந்துகைசுவம் வளர்ப்பதற்கே

முழுப்பலத்தோடு முந்தலைவகள்

முதல்வித்திட்டோர்

சிற்கதத்தைகளைச் சிந்தித்துத் தெய்யாண் டொரு கோடு

தேவூர் போற்ற

வந்த ஒரு சாதனமும் வளர்ந்தினிடு வாழ்க நனி

வாழ்க மாதோ

-எனப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களாலும் -

நீறுபித்துப் போறுத்துச் சென்னியிலே நீர்தெளித்து மாறனித்துச் சைவவெந்தி மாய்க்க வந்த - ஆறுபிப்போர் வேற்று மத்திருளை வீட்டுமின்து சாதனமே போற்றுத் தீந் சேவை வகுழந்து

என அல்வாழுக் கவிஞர் மு. செல்கையா அவர்களாலும் -

தன் பவள விழாக் காலத்திற் பாராட்டப்பெற்ற -

காஞ்சி காமகோடி பீம், தருமபுர ஆதீனம், திருப்பணங்தாள் ஆதீனம், திருவாவுடுதூரை ஆதீனம், மதுரை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், மெய்கண்டார் ஆதீனம் - நல்கலை ஞானசம்பந்தர் ஆதீனம் போன்ற சமய நிறுவனங்களினதும் -

சைவத்தமிழ் கவை நல்லுலைகங்கும் வாழ்ந்த - வாழ்கின்ற சைவத் தமிழ்ப் பேரவினர்கள் - சாதனையாளர்கள் - சொற்பொறிவாளர்கள் - அபிமானிகள் போன்றவர் களினதும் - கணிப்புக்கும் மதிப்புக்கும் உள்ளாகி - யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து வெளிவருகின்ற - சைவத் தமிழ் உலைக் மிகவும் மூத்த பத்திரிகை என்ற பெருமையையும் பெற்றுள்ள -

இந்து சாதனம் -

தன்னுடைய நூற்றிருபத்து மூன்றாவது அகவையிற் துப்புக்கும் இவ்வேலைபில் -

வேதநெறி தழைத்தோங்கி மிகு சைவத் துறை விளங்கவும் -

அதெந்திக் கோட்பாடுகளையும் ஆன்மீக மேம் பாட்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் - பொருளாதார - சமூக வாழ்வு புத்துக் குழங்கும் புரிந்த தலமாக இப்புவுகு புத்தாக்கம் பெற்ற வகையிலும் -

அதன் உள்ளடக்கத்தை மேன்மேலும் ஆழமாகவும் அழகாகவும் இலகுவாகவும் இனிமையாகவும் ஆக்கு வதற்கும் -

சைவத் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரினதும் கரத்திற் திகழுந்து - கருத்திற் புதுந்து - வாழ்க்கையிற் கலந்து -

அவர்களின் நன்பனாய் - தத்துவ ஞானியாய் - வழிகாட்டியாய் அதனை ஆக்குவதற்கும் -

ஏற்ற ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்குமாறு எழுத்தாளர்களையும், அறிஞர்களையும் அபிமானிகளையும் அன்புடன் அழைக்கின் றோம்.

பெய்யுறை

முத்துக்குமாரசுவாமித்தம்பிரான் சுவாமிகள்

இந்துசாதனம் 2011 ஆவணி இதழ் 14ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

'அருப்போடு மலர் பறித்து இட்டு உண்ணா ஊரும்' அடவி, காடே என்னும் ஜந்தாம் திருப்பாட்டுத் தொடரும்,

'உண்பதன்முன் மலர் பறித்திட்டு உண்ணாராகில்' என்னும் ஆறாம் திருப்பாட்டுத் தொடரும் இக்கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றன. அருப்பு என்ற சொல்லுக்கு, அன்பு, அரும்பு என்ற இரு பொருள்கள் உள்ளன. அரும்புகளையும் மலர்களையும் கொட்டு சுவாமிக்குச் சார்த்தலாகும். என்று உரை காண்பது நயமாகத் தோற்றிவில்லை.

'பூக்கைக்கொண்டு அரன் பொன்னடி போற்றிலார்'

என்ற இடத்தில் மலர்களே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தொடருக்கும் கோயிலில் 'தாமே' பூ, கைக்கொண்டு அரன் பொன்னடி போற்ற வேண்டும் எனப் பிழையுரை செய்து தடுமாறக் கூடாது. 'தாமே' எனக் சொல்வருகிக்கப் பனுவலில் இடமில்லை. அன்றியும் இப்பனுவலின் அடுத்த அடி, 'நாக்கைக் கொண்டு அரன் நாம் நலிற்றுதல் கோயிலில் மட்டும் செய்ய வேண்டியதா?' என்றும் சிந்திக்க வேண்டும் 'நின்றாலும்'

'அதருவம் இறுதி வேதம்;
அதருவ சிகைதான், அங்க
அதருவ முடிவாய் ஒங்கும்;
அழிவு இலா இன்பம் சீவர்க்கு
உதவிடும் சிவனே தேயன்
ஓதுக்குக் பிறரை என்று, அது
இதம் உற இயம்ப ஸாலே
ஏத்துவது எவனை வேதம்'

என்று 'சிவபரத்துவ நிச்சயம்' வழங்கிய சிவத்திரு. ஆசாவரமூர்த்திப் பிள்ளை செய்யுள் செய்தார். வேதத்தில் தமிழ்ச் சொல் இருக்காது. வேதத்தில் சிவநாமம் வந்தள்ளது. ஆன்மார்த்தம் பரார்த்தம் - வடசொற்கள்; இதனால் அப்புசைகள் வடமொழியில் வடமொழியாதிக்கம் புகுத்தியவை என்றால் வேதத்தில் சிவ எனவருவதினால் சிவ என்பதும், சிவபெரு மானும் வடமொழியாதிக்கம் புகுத்திய கடவுள் எனக் கருதப்படும். எனவே சித்தாந்த வழிப்பட்ட ஆன்மார்த்த பூசையை தொன்று தொட்டு உள்ளது என அறிவுதே தக்கதாகும்.

சைவ அன்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நாளில் ஒரு தடவையாவது திருக்கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். காசி மடத்து முதல்வர் அங்கே செய்யவேண்டியவை, செய்யக்கூடாதவை யாவை என்பவற்றையும் தெளிவாக்குகின்றார். இந்து சாதனம் ஆவணி 2011 இதழில் ஆரம்பமான இக்கட்டுரைத் தொடர் அடுத்த இதழில் நிறைவடையும்.

இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும், மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒரு போதும் மறவாத சிந்தையராய் அடியார்கள் விளங்க வேண்டும். இப்பனுவல் தொடர்கள் இல்லுறை தெய்வ வணக்கம் பற்றியன. இதன் வளர்ச்சி நிலையே சிவதீட்சை பெற்றுச் செய்யும் ஆன்மார்த்த பூசையாகும்.

ஆன்மார்த்த பூசை மிக விசேஷமானது. அதனைப் 'பூசைப்பெட்டி வைத்துக் கொண்டு புரிவது' என்பது கேவி செய்வதாகும். அப்பாவத்தைத் திருநீறு அணிபவர்கள் செய்யலாகாது. 'ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என்பன வடமொழிச் சொற்கள். எனவே அவைவடமொழி ஆதிக்கத்தினின்றும் வந்தன என்றுவாதிட்டால் எத்தகைய இடர்வரும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். சிவாயச 'சிவதாராயச' என்று யகுர் வேதத்தில் வருகிறது. அதர்வசிகையில்,

'சிவ ஏகோத் யேய: சீவம் கர:

சர்வம் அந்யத் பரித்யஜ்ய'

என்றுள்ளது. இதன்பொருளை விளக்க,

அண்மையில் ஒரு சஞ்சிகையில் கீழ்வரும் தொடரைப் படிக்க நேர்ந்தது.

'திருக்கோயிலில் முப்போதும் திருமேனி தீண்டிப் பூசனைபுரிந்து காத்தளித்த ஆதி சைவர் சிவவேதியர்; குருக்கள் எனப் பிறர்க்கும் பூசனைப் பேற்றை உணர்த்தி நெறிப்படுத்தி யருளியதிருத்தொண்டும் தெரியலாம். இப்பெருமக்களும் அரசு ஆட்சி காலமாற்றத்தால் தமிழின் நீங்கி வட மொழியாதிக்கத்தின் கீழ்ப்பட்டதும் தற்போதுள்ள நிலை கண்டு தெரியலாம்'.

திருக்கோயிலில் மக்களொல்லாம் நேரே சென்று பூசை செய்தார்கள். அவர்கள் சிவ வேதியர்களாகிய குருக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். குருக்களை நெறிப்படுத்தினார்கள். குருக்களை அரசாங்கம் வற்புறுத்தி 'நீங்களே பூசை செய்யுங்கள்; சமஸ்கிருதத்தில் தான் பூசை செய்ய வேண்டும்' என்று சொல்லி விட்டது. அதனால் தான் வடமொழியில் குருக்கள் பூசை செய்கின்றனர் என்பன இதன் கருத்துப் போலும்! அப்படியானால் இது திருக்கலாகிய சிந்தனையாகும்.

திருமூவர் மூவர் முதலிகட்கும் முற்பட்டவர். அவர் ஆகமச் சிற்பிக்களை அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

'அஞ்சிசூடு இருபது மூன்று உள் ஆகமம்'

(திரு. ஆ.சி.1)

என்றும்,

'அரணாய் அமரர்கள் அர்ச்சிக்கும் நந்தி
உரணாகி ஆகமம் ஒங்கிந்றானே'

(திரு. ஆ.சி.5)

என்றும்,

'தவம்மால் பிரயீசர் தம்மில் தாம் பெற்ற
நவ ஆகமம் எங்கள் நந்தி பிரானே'

(திரு. ஆ. சி.6)

என்றும், ஆகமம்பற்றி வருவன காணக. இந்த இடங்களுக்குத் தமிழில் ஆகமங்கள் இருந்தன; அவை தொலைந்து போயின என்ற பழைய துருப்பிடித்த ஆயுதத்தைத்தூக்கலாம். ஆனால்,

'அன்னைல் அருளால் அருளும் திவ்யாகமம்'

(திரு.ஆ.சி.4)

'பெற்ற நல் ஆகமம் காரணம், காமிகம்'

(திரு.ஆ.சி.7)

என வடமொழியின் உள்ள ஆகமங்களின் பெயர்களையே குறித்தருளிய திருமந்திரங்கள் உள்ளனவே - திரிக்கும் கயற்றில் கொஞ்சமேனும் திடமிருக்க வேண்டாமா?

மக்கள் பூசனாயைத் திருக்கோயில்களிலேயே புரிந்தனர் என்பதற்கு அரிவாட்டாயர், திருநீலகண்டர், முருகர், சேரமான்

பெருமாள் நாயனார் வரலாறுகளில் சான்று இருப்பதாக மாயவுரை எழுதினால் அது மிகையே ஆகும். வழிபாட்டுக்குரிய திருத் தொண்டர்களை 'மக்கள்' என்பது குற்றமாகும்.

ஒரு கவிஞரின், ஒரு நூலில், எதிரெதிர்க் கொள்கைகள் வரவாய்ப் பே இல்லை. ஒரு கவிஞர் ஓன்றன் தொடர்பாக ஒரு கொள்கையை மட்டுமே பிரகடனப்படுத்துவார். தெய்வமாக் கவிஞர் சேக்கிழார் அருஞுவன யாவையும் மரபு நிலை திரியாமாட்சிமை களுடன், உள்ளன, உள்ளவாறு, வரலாற்று ஆதாரங்களுடன் அமைவன.

ஆகம விதிப்படியாக அமைந்த திருக்கோயில்களில், மூலத் தானத்திற்குச் சென்று அபிடேக, ஆராதனை, அர்ச்சனைகள் செய்யும் உரிமையும், மரபும், சிவவேதியர்க்கே உண்டு; எல்லாரும் கருவறைக்குச் செல்லுதல், பூசித்தல் விதிக்கப்படவில்லை. இதனைச் சேக்கிழார்,

"தெரிந்துணரின் முப்போதும் சில்காலம் நிகழ்காலம்
வநுங்காலம் ஆனவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பிய அர்ச்சனைகள் சிவவேதியர்க்கே உரியன"

(பெரி.மு.பசெ.2)

என உத்தரவிட்டருளியுள்ளார்.

பெருமையால் பெருமானுக்கு நிகரான திருத்தொண்டர்கள் திருக்கோயில்களில் கருவறைக்குச் சென்று பூசித்திருந்தால் கொண்டாடப்படவேண்டியதேயாகும். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்ததாக வரலாற்றிலில்லையே!

வற்றும்...

திரேதாயுகம்

கிருதயுகத்துக்கு அடுத்தாக உள்ளது திரேதாயுகம், இந்த யுகத்தில் மனிதனின் உயர் பண்புகள் சர்று குறைந்திருக்கின்றன. பலமும் பராக்கிரமும் ஒங்கி இருந்திருக்கின்றன. கிருதயுகத்தில் இருந்த சத்வ குணம் போய், உடல் வலிமையை உணர்த்தும் ரஜோ குணம் மேம்பட்டிருக்கிறது. மனிதன் சுமார் 21 அடி உயரம் வளர்ந்திருக்கின்றான். தர்மம் இந்த யுகத்தில் மூன்று கால்களில் நின்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இது வெள்ளி யுகம். இது சுமார் பத்து கிலோடம் ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறது.

சி. எம். புதுமநாயக்காரியர்
உடுப்பி - பூரி பரிமஷமடம்

கணவுகள்

மனதுக்கு அமைதியையும் இன்பத்தையும் கொடுக்கக் கூடியவை நல்ல கனவுகள் என்று பதஞ்சலி யோக கூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கனவில் இப்படி நமக்கு ஒரு நல்ல உணர்வைக் கொடுக்கக்கூடிய பொருட்கள் பல இருக்கின்றன. ஆனால் மகேசுவரனான கடவுளை உணர்த்தும் கனவே மிகச் சிறந்தது. மனம் பண்பட்ட பக்குவப்பட்ட நிலையிலே தான் இதை நம்மால் அடைய முடியும், கெட்ட கனவுகள் மனத்துக்குக் கிளேசுத்தைக் அளிக்கக் கூடியவை. அவை நம்முடைய மனத்திலுள்ள தீய ஆசைகளையும், பண்புகளையுமே பிரதிபலிக்கின்றன. கெட்டவனான இராவணனின் தீய ஆசைகள் அவனுடைய அழிவுக்கு வழி செய்கின்றன என்பதைக் கனவின் மூலம் முன்னதாகவே சீதைக்கு, அவனுக்கு நல்லதையே விரும்பும் தீரிசைட கூறுகின்றாள்.

-அம்பலவன் சுவாமிகள்,
-ஞானீசுரம்-

அன்னதானம் செய்தவனை யமலோகத்துக்கு அழைத்துவரக்கூடாது என்று யமதர்மராஜன் சட்டமே போட்டுள்ளார். பூமியிலே அன்னதானம் செய்தவர்களை, யமதுவர்கள் தவறுதலாக யமலோகத்துக்கு அழைத்துக் கொள்ளல், அந்தத் தீதுவர்கள் யமதர்மராஜனின் தண்டனைக்கு உள்ளவர்கள்.

தானங்களில் உயர்ந்தது...

சிவத்தமிழ் வித்தகர் - சிவ. மகாலிங்கம்

இந்தப் பூமியிலே வாழும் மனிதர்கள் தமது வாழ்நாளில் செய்யக்கூடிய தானங்கள் பல உண்டு. பகவைத் தானமாகக் கொடுப்பது கோ தானம், உடுபுடைவைகளைத் தானமாகக் கொடுப்பது வஸ்திர தானம், உணவைக் கொடுப்பது அன்னதானம், தனது உழைப்பைக் கொடுப்பது சிரமதானம், நிலத்தைத் தானமாகக் கொடுப்பது டு தானம், உயிர் காக்க இரத்தம் கொடுப்பது இரத்த தானம், தான் பெற்ற பெண்பிள்ளையை வளர்த்துத் தகுதியான மணமகனிடம் ஒப்படைப்பது கன்னிகா தானம் எனப் பலவேறு தானங்கள் உண்டு.

தானங்களில் அன்னதானமும் வஸ்திர தானமும், தண்ணீர் தானமும் மிகச் சிறந்தவை எனக் கூறப்படுகின்றன. அன்னதானம் ஒருவருடைய பசியைப் போக்கும், வஸ்திர தானம் ஒருவருடைய மானம் காக்கும், தண்ணீர் தானம் ஒருவருடைய தாகத்தைத் தீர்க்கும். ஆலயங்களில் விழாக் காலங்களில் தாகசாந்தி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு அடியார்களின் தண்ணீர்த் தாகம் நீங்குவதற்கு வழிசெய்யப்படுகிறது. இதேபோல அன்னதானம் வழங்கும் நிகழ்வும் ஆலயங்களிலே சிறப்பாக இடம்பெற்று வருகிறது.

தானத்தைப் பெறுபவர் திருப்தி கொள்ளும் வரை வழங்கக்கூடிய தானமாக அன்னதானம் மட்டுமே காணப் படுகிறது. தானத்தைப் பெறுபவர்கள் எல்லோரும் தானத்தைக் கொடுப்பவரை வாயார் வாழ்த்துவதில்லை. ஆனால் அன்னதானம் ஒருவருடைய பசிப்பினியைப் போக்குவதால் அவனுடைய வாய் வாழ்த்தாவிட்டாலும் பசி அடங்கியதும் வயிறு வாழ்த்தும். ஒருவருக்குப் பணமாகக் கொடுப்பதைவிட உணவு அளிப்பது சிறந்தது. பணமாகக் கொடுத்தால் அதை அவன் வீண் செலவு செய்யவும் கூடும். உணவாகக் கொடுத்தால் அதைச் சாப்பிடத்தான் பயன்படுத்துவான். அதனால் அன்னதானம் தானங்களில் சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகிறது.

மகாபாரதத்தில் குருவம்சத்தின் பிதா மகராகிய பீஷ்மாக்சாரியார் தருமனுக்குத் தருமோபதேசம் செய்கிறார்.

"அன்னஸ்யதானம் மதுராசவாணி யமர்ஸயதே நிர்வசனா பவந்தி"

அன்னதானம், இனிமையாகப் பேசுதல் ஆகிய

இரண்டில் எதைச் செய்தவராகிலும், அவர்கள் எத்தகைய பாவங்களைச் செய்திருந்தாலும் அவர்களை யமதாதுவர்கள் துன்பப் படுத்துவதில்லை என்பது இதன் பொருளாகும். அன்னதானம் செய்தவனை யமயோகத்திற்கு அழைத்து வரக்கூடாது என்று யமதர்மராஜன் சட்டமே போட்டுள்ளார். பூமியிலே அன்னதானம் செய்தவர்களை யமதாதர்கள் தவறுதலாக யமலோகத்திற்கு அழைத்து வந்தால் அந்தத் தூதுவர்கள் யமதர்மராஜனின் தண்டனைக்கு உள்ளவர்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. பசியும் ஒருவகைப் பின்னி என்றே புறநானாறு கூறுகிறது.

"பசிப்பினி போக்கும் மருத்துவன் இல்லம் அரைத்தோ சேய்த்தோ"

புலவர்களை ஆதரிக்கும் குறுநில மன்னான் ஒருவனின் இருப்பிடத்தை புலவர் ஒருவர் விசாரிக்கும் செய்தி மேற்கூறிய பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பசி ஏற்பட்டுவிட்டால் ஒருவரிடம் இருக்கின்ற சிறப்பம்சங்கள் அனைத்தும் பறந்து ஓடிவிடும். வியாபாரத்திலே முதலாளிக்கு நல்ல வருமானம் வந்தால் தான் தொழிலாளிகளுக்கும் உரிய காலத்தில் ஊதியம் சரியாக வழங்கப்படும். மனித உடம்பிலே முதலாளியாக இருப்பது வயிறு, மற்றைய உறுப்புகள் யாவும் தொழிலாளர்களாகவே உள்ளன. காலம் தவறாது வயிற்றுக்கு உணவு கிடைத்தால் தான் மற்றைய உறுப்புக்கள் அனைத்தும் சரியாக இயங்கும். பெருமை, குடும்பச் சிறப்பு, கல்லி, அழகு, உயர்வு, கொடை, தானம், தவம், தொழில் முயற்சி, மங்கையியிடம் ஆசை கொள்ளல் ஆகிய அனைத்தும் பசி வந்துவிட்டால் பறந்து ஓடிவிடும் என்பதைத் தமிழ் முதாட்டுள்ளவையாரின் நல்வழிப் பாடல் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

மானம் குலம் கல்லி, வண்மை அறிவுடைமை தானம், தவம், முயற்சி தாளான்மை - தேவின் கசிவந்த சிளஸ்லியர்மேல் காழறுதல் பத்தும் பசி வந்திடப் பறந்து போம்.

ஒருவருடைய ஜாதகத்திலே செவ்வாய் தோழம் இருந்தால் திருமணம் பேசுகின்றபொழுது பல தடைகள் ஏற்படும். பொருத்தமான செவ்வாய் தோசம் உள்ளவர்கள் கிடைக்கும் வரை திருமணம் தாமதமாகும். நாகதோஷம் இருந்தால் மக்கட்பேறு கிடைப்பதில் தாமதம் உண்டாகும். இதேபோல அன்னதோஷம் இருந்தால் பொருளாதார வசதி நிறைய இருந்தாலும் உணவு

எதையும் உண்ணமுடியாத நிலையில் உடலில் பல நோய்கள் குடி கொண்டு இருக்கும். அன்னதோடும் நீங்குவதற்கு ஆஸ்யங்களிலே அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்குவதும், ஏழைகள், வயோதிபர்கள், அநாதைகள் ஆகியோரின் வயிற்றுப் பசியினைப் போக்க உதவுவதுமே வழியாகும் எனச் சைவசமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன.

நடமாடும் கோயிலாகத் தீரிபவர்கள் சிவனடியார்கள். சிவனடியார்களுக்கு அன்னம் அளிப்பது சிவனுக்கு வழங்கும் ஸந்வேதத்தியமாகவே அமையும்.

"நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கொன்றீயில் படமாடும் கோயில் பகவற்கது ஆமே"

என்றே தமிழ் மந்திரமாகிய திருமந்திரமும் கூறுகிறது. மண்ணில் பிறந்தவர்கள் பெறும் பயன் சிவனடியார்களுக்கு அமுது கொடுப்பதும், அவர்களின் சிறப்பினைப் போற்றுவதும் என்று பெரிய புராணமும் குறிப்பிடுகிறது.

"மண்ணினிற் பிறந்தர் பெறும் பயன் மதிக்குடும் அன்னலார் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தல் கண்ணினால் அவர்நல்லிழாய் பொலிவு கண்டார்தல் உண்மையாமெனில் உலகர் முன்வருக என உரைப்பார்"

❖ எல்லாம் அறிந்த எல்லாம் வல்ல
❖ எங்கும் இருக்கின்ற முழுமுதற்
❖ கடவுளை மனத்திலிருத்தி உலகம் சிறக்க அவன்
❖ அருளை வேண்டிச் செய்யப்படும்.....

தீயான விளேங்களப்பம்

திரு. வி. கல்யாண சுந்தர முதலியார்

உலகெலாம் காக்கும் ஒரு தனிப் பொருளே!
உன்னேருள் நோக்கி இன்னுமிங்குள்ளேங்கும்.
ஞான நோயகா! நல்லருள் காந்து
ஆண்மையும் அறிவும் அன்பும் ஆற்றலும்
கேள்மையும் பிற்பால் கேடிலா எண்ணமும்
அடிமை ஒருவர்க் கொருவர் என்றிலா
குடிமை நீதியின் கேள்முறை கொடுத்து
கோறும் துணியும் தேடுவதொன்றே
கூறும் பிறவியின் கெள்கை என்றின்றி
அளவிலா உந்துள் அருள் விளையாட்டின்
களவியல் போன்ற கருணையின் பெருக்கில்
உளவினைத் தேடி உயர்ந்திட வென்றே
வளமும் எங்கள் வாழ்நாள் போக்கி
மங்களம் பளி மகிழ்ந்திடத் தருவாய்
எங்குமிருக்கும் வழிலுடை ஜோதி!
அருட் பெருஞ் ஜோதி! அருட்சபை நடம் புரியும்
அருட் பெருஞ் ஜோதி!
தெருட் பெருஞ் சீர் செலவத்திகழ்வ சித்தியே
அருட் பெருஞ் ஜோதி!
தனிப் பெருங் கருணை அருட்பெருஞ் ஜோதி.

கடவுள் ஏன் கல்லானார்?

வித்தியாபூஷணம் பிரம்மஹீ ப. சிவானந்தசர்மா B.A (Hons)
(கோப்பாய் சிவாம்)

தனிமாக்களிலும் சீரியல்களிலும் வருகின்ற கடவுளர்கள் எவ்வளவு நல்லவர்கள்? ரத்தமும் சதையாக நமக்குமுன் தோன்றி நேரடியாக அருள் கொடுத்து உரையாடி.. ஆஹா எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது. நமது கடவுளர் மட்டும் ஏன் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் கல்லாகத் தோன்றுகின்றனர். நமது வேண்டுதல் களுக்குச் செவிசாய்க்கிறார்களில்லையே? இவரைத்தான் கண்கெட்ட கடவுள் என்று சிலர் கோபத்தில் ஏக்கிறார்கள். அதுவும் சரிதான் போலும்.

புராணங்கள், இதிஹாசங்கள் பற்றித்தான் பலருக்குச் சந்தேகங்கள் தோன்றுவன்டு. ஆனால், வரலாறு பற்றிச் சந்தேகப்பட நியாயமில்லை. கல்லாயிருக்கும் நமது கடவுளர்கள் பல தலங்களில் நமது முன்னோர்களுடன் 'பேசிய' தற்கு வரலாற்று ஆதாரங்கள் உண்டு. தவறு செய்ய முற்பட்ட வேற்று மத்தவர்களுக்குப் பாடம் புகட்டியதற்கும், உண்மை அடியார் களுக்கு உரிய காலத்தில் உதவி புரிந்ததற்கும் சான்றாதாரங்கள் பல தல வரலாறுகளில் உள்ளன.

பிரச்சினை என்னவென்றால், நாம் சில உண்மைகளை உணர மறந்துவிடுகிறோம். என், சிலவேளைகளில் உணர மறுத்துவிடுகிறோம். திரைப்படங்கள் போலவே நமக்கு முன் ஆண்டவன் தோன்ற வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம்.

கல்லிலே கடவுளைக் கண்டு, கருணைக் கனிவில் கருத்தைச் செலுத்தி ஈடேற்றம்பெற்ற கலத்தை மற்றது, கடவுளைக் கல்லாகவே ஆக்கும் கடை நிலைக்கு மனிதன் தாழ்ந்துவிட்டனா?

அதுவும் 'கடவுளே?' என்று ஒருதரம் கூவியதும் அவர் கண் முன்னால் நிற்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். மறுதரப்பு நியாயங்களையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமெல்லவா?

இரண்டு குட்டிக் கதைகளை இங்கு பார்க்கலாம்.

கதை ஒன்று மஹாபாரதக் காட்சி. துகிலுரி படலம் . திரைப்படமின்துகிலைப் பல்லோர் முன்னிலையில் துச்சாதனன் உரிகின்றான். நல்லோர்கள் யாவுரும் வல்லவர்களாக இல்லாமல் அல்லவர்களாக இருந்ததனால் வாளாவிருக்கி றார்கள். ஆண்டவனே துணையென்று நம்பி அவள் கண்ணனை அழைக்கின்றாள்.

ஆண்டவனை அழைக்கும் அதே நோத்தில் அவள் தன்முயற்சியையும் விடவில்லை. தன் கைகளால் அந்த இழிசெயலைத் தடுக்க முடியும் என்ற சிறு நம்பிக்கையோடு அது-மனித இயல்புக்கமும்கூட- தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். ஆண்டவனை அழைக்கும் அழைப்பும் நம்பிக்கையும் முழுமை பெறவில்லை. கண்ணனும் உதவிக்கு வரவில்லை.

ஒரு திருப்புமுனை வருகிறது. அவள் தன் முயற்சிகள் வெற்றி பெறாதென உணர்கின்ற நிலையில் கரங்கள் சோர ஆண்டவனையே முழுமையாக நம்பிப் பரிபூரண சரணாகதி

நிலையில் "ஹரி ஹரி ஹரி" என்றாள். அப்போது அவளது துகில் 'வண்ணப் பொற் சேலைகளாய்' வளர்த் தொடங்குகின்றது. கண் ணைணின் அருளால் திரைளபதியின் மானம் காக்கப்படுகிறது.

ஒரு பாவமும் அறியாத அப்பாவிப் பெண் திரைளபதி. நற்குண நற்செய்கைகள் நிறைந்தவள். கடவுள் மீது பற்றுடையவள். அப்படியிருந்தும், அவளுக்கும் சோதனைகள் காத்திருந்தன. இறைவனின் அருள் அவளுக்குக் கிடைப்பதில் ஏற்பட்ட தாமதத்துக்குக் காரணம் என்ன?

தன்மீதுள்ள நம்பிக்கையையும் கடந்து கடவுள் மீது பூரண நம்பிக்கை கொள்ளுகின்ற அந்த சரணாகதி நிலையில்தான் அருள் கூக்கின்றது. நாம் அத்தகைய சரணாகதி நிலைக்குத் தயாராக இருக்கிறோமா? போகிற போக்கில் வாகனத்திலிருந்த படி 'சல்யுடு' அடிப்பதுபோல ஒரு நவீனகால வணக்க முறையை ஆண்டவனுக்கு வழங்கிவிட்டு நமது வேலையே பிரதானம் என ஒடுகிறோம்.

சில நிமிட நேரங்களை ஆண்டவன் சந்தியில் செலவிட நம்மில் பலர் தயாராக இல்லை. ஆஸயம் கட்ட அன்பளிப்பு வழங்கிவிட்டால்போதும் என நினைக்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். நமது ஏனைய செயற்பாடுகளை சிறிது ஒதுக்கி

வைத்துவிட்டு அவன் முன்னிலையில் நம்மை மறந்து (முக்கியமாக செல்லிடத் தொலைபேசியைத் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்க வேண்டும்) கொஞ்சநேரம் செலவிட முன்வர வேண்டும். நமது அந்தஸ்து முதலியவற்றை மறந்து கீழிறங்கி வந்து சரியைத் தொண்டுகள் புரிய முன் வரவேண்டும். அடுத்தது, முதலில் பார்த்த கதையின் பொருளை உண்டது ஆண்டவனை முழுமையாக நம்பி அவனிடம் சரணடையத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது கதையைப் பார்ப்போம். ஒருவன் ஆண்டவன் மீது பரம விகவாசமாக இருந்தான். நற்தொண்டுகள் புரிந்து ஆண்டவனின் அன்புக்குப் பாத்திரமாயிருந்தான். அவனது நாளாந்து வேண்டுதல், ஆண்டவன் தன்னிடம் நேரடியாக வந்து விருந்துண்ண வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. அவனைச் சோதித்துப் பார்க்க விரும்பினார் ஆண்டவன்.

அவனது கனவிலே தோன்றிய ஆண்டவன் மறநாள் விருந்துண்ண வருவதாக வாக்களித்தார். மறநாள் தடபுடலாக விருந்துக்கான ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. ஆசாரம், தூய்மை, கவை, அக்கறை என எல்லாவிடயங்களிலும் கவனமடுத்துத் தானே தன் கையால் சமையல் செய்த அறுக்கவை உணவை

உண்ண ஆண்டவன் வரும் நேரமாகிவிட்டதென ஆவலோடு காத்திருந்தான்.

நேரம் தான் நகர்கிறது. ஆண்டவன் வரவில்லை. 'அவர் பொய் சொல்லியிருப்பாரா? 'அல்லது எனது கணவுதான் பொய்யானதோ? அந்த நேரத்தில் வாசலில் ஒரு பிச்சைக்காரன் பலநாள் பட்டினியோடு பசி காதை அடைக்க உணவு கேட்டு வந்து நிற்கிறான். ஆண்டவனின் விருந்துபசாரத்திற்கு முன் இதென்னடா அபசகுனமாயிருக்கிறதே என வருந்திய இவன் அவனைக் கோபத்தோடு ஏசிக் கலைத்து விடுகிறான்.

சோர்வோடு காத்திருக்கும் போது அடுக்களையின் பின்பற வாசலில் ஏதோ சத்தம். ஓடிப்போய்ப் பார்க்கிறான். ஒரு சொற்றாய் பசி வெறியோடு கதவைத் தள்ளித் திறந்தவாறு சாப்பாட்டில் வாய்வைக்கத் தயாராக நிற்கிறது. கையில் அகப்பட்டதைத் தூக்கி எறிந்து கலைத்து வாசஸைத் தாழிட்டு விட்டு வந்து ஏமாற்றத்துடனும் சோர்வடனும் இருக்கிறான். தன்னை மறந்து கண் அயர்ந்தவன் ஆண்டவனைக் கணவில் காண்கிறான். " என் கவாமி இன்னும் விருந்துண்ண வரவில்லை?" எனக் கேட்கிறான். "அப்பா நான் இரண்டு முறை உண்ண நாடி வந்தேன். நியல்லவா என்னை அவமானப்படுத்தி அனுப்பி விட்டாய்" எனக் கூறிய ஆண்டவன் மறைந்து விடுகிறார்.

ஆண்டவன் நம்மைக் தேடி வரும் போது நாம் அவனை உணர்த் தவறி விடுகிறோம் என்பதற்கு இந்தக் கதை உதாரணமாகும். ஆண்டவன் புராணக் கதைகளிலும் திரைப் படங்களிலும் வருவதுபோல இடபாருடாக உமையம்மையோடு காட்சி தருவார் என நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. எம்மைச் சூழ்நிதிருக்கும் பிரபஞ்சம் யாவும் இறையைம் என உணர வேண்டும். ஒவ்வோர் உயிரிலும் இறைவனைக் காணும் பக்குவம் வரவேண்டும். ஏனைய செயல்கள் யாவும் வெளிவேஷங்களே. அயலவனை நேசிக்கத் தெரியாதவன் எப்படி ஆண்டவனை யாசிக்க முடியும்? உபிர்களை நேசிக்கத் தெரியாதவன் எப்படி உத்தமனைப்பூசிக்க முடியும்?

பரிபூரணமான நம்பிக்கையடன் ஆண்டவனைச் சரணடை தல், அவனை அசிலமெங்கும் உணர்ந்து மனிதாபியானம், ஜீவகாருண்யம் இவற்றோடு வாழ்தல் என்ற இவ்விரு விடயங்களைத் தவிர மூன்றாவதொரு முக்கிய விடயம் இருக்கிறது. ஆண்டவன் அருட்கதிர் தகுதியான இடங்களில் மட்டுமே பாயும்.

நல்ல ஒரு நல்லெண்ணெய் வியாபாரியைப் பாருங்கள். தனது தராமான நல்லெண்ணெயை நல்ல ஒரு பாத்திரத்தில் தரவே அவர் விரும்புவார். நாம் கொண்டு போகும் பாத்திரம் (போத்தல்) சுத்தமானதாக இல்லை என்றால் 'எனக்கு வியாபாரம் இல்லையென்றாலும் பரவாயில்லை, இந்தப் பாத்திரத்தில் தந்து எனது எண்ணெயின் நற்பெயரை நான் கெடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன்' என்று கூறிவிடுவார்.

ஆசாரம், ஒழுக்கம், தூய்மை, நற்குண நற்செயல்கள் என்பன இல்லாமல் ஜம்பது ரூபாய் காசிற்கு அர்ச்சனை செய்துவிட்டு ஆண்டவன் நமக்குமுன் தோன்றுவார் என எதிர்பார்க்கலாமா? இங்கு ஒழுக்கம், நற்குணம், நற்செயல் இவையெல்லாம் என்னவென யாவருக்கும் தெரியும். ஆனால் ஆசாரம் என்றால் என்ன என்பது இன்று பலருக்குத் தெரியாது.

'சர்' என்ற வினையை நடத்தை எனப் பொருள்படும். அவ்வகையில் ஆசாரம் என்பதும் நன்னடத்தை ஆகிய ஒழுக்கத்தையே குறிக்கும். எனினும், ஆன்மீக நடைமுறையில் ஆசாரம் என்ற சொல் புற ஒழுக்கம் சார்ந்த சில நடைமுறைச் செயற்பாடுகளைச் கட்டிற்கிறது.

ஆலய வழிபாடு என்றதும் முதலில் சொல்லப்படும் செயற்பாடு, 'நீராடித் தோய்த்துவர்ந்த ஆடை உடுத்தி' என ஆரம்பமாகிறது. தூட்கு, ஆசௌரம், தீண்டல் என்பவற்றையே சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாத - அல்லது புரிந்துகொள்ள விரும்பாத இன்றைய நிலையில் மடி, ஆசாரம் இதற்கெதிர்ப்பொருளான விழுப்பு என்ற சொற்களை விளக்குதல் கடினமான ஒன்று.

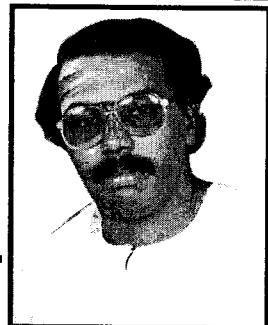
உடல் அல்லது உடைகள் சார்ந்த புறவயமான தூய்மை நிலையையே ஆசாரம் அல்லது மடி என்பன குறிக்கின்றன. சிலர் சர உடையைத் தூய்மையானதாகக் கருதுகின்றனர். ஆனால் இது தவறானது. பிரேத காரியங்களுக்கு மட்டுமே ஈரவஸ்திரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சிரார்த்தம் முதலிய பிதிர் காரியங்களுக்கும் தெய்வ காரியங்களுக்கும் தோய்த்துவர்ந்த மடி'வஸ்திரமே உரியது. தோய்த்து உலர்ந்துபின் யாராவது அத்துணிகளில் தீண்டினாலோ வேறு தூய்மையில்லாத துணிகளுடன் தொடர்புட்டாலோ அவ்வாடைகள் விழுப்பு என்ற பெயரில் தூய்மை அற்றனவாகக் கருதப்படும். அதனால் பிற இடைஞ்சல்கள் இல்லாமல் தோய்த்துவர்ந்து தனியாகப் பேணப்படும் ஆடைகளே வழிபாடுகளுக்குச் செல்லும்போது உரியன.

ஒருவர் குளித்து அத்தகைய மடி வஸ்திரங்களை அணிந்து நித்திய கர்மானுஷ்டானங்கள் செய்த நிலையில் பிறருடன் தொடர்புடாமல் பிற ஆடைகளுடன் தொடர்பில்லாமல் (முட்டாமல்) இருக்கவேண்டும். இக்கட்டுப்பாடு விலகும்போது விழுப்பும் எனப்படுகின்றது. (அதாவது ஆசௌரம் நிலைக்குச் சமனானது) எச்சில் என்பது எந்த நிலையிலும் விலக்கப்படவேண்டியது. இன்று கவாமிக்குச் சாத்தும் பூமாலைகளையே சூசாமல் பல்லினால் கடித்துத் துண்டாக்குவதில் பலர் ஈடுபடுவதைக் காணலாம். தண்ணீர் அருந்தும்போதும் உணவருந்தும்போதும் எச்சில் படாமல் செயற்படுதல் இன்று பலருக்குத் தெரியாது.

ஆசௌர சமுடைய ஒருவரில் தீண்டுதல் (முட்டுதல்), அவர்களது இல்லத்திற்குள் செல்லுதல், அவர்களிடம் உணவே நீரோ அருந்துதல் இவையெல்லாம் ஆசாரமற்ற செயற்பாடு களாகும். இவற்றை நன்கு சிற்றித்துப் பார்த்தால் இவை யாவுமே சுகாதாரப் பழக்கவழக்கங்கள் என்பதையும் தூய்மையைப் பேணும் நடைமுறைகள் என்பதையும் புரிந்துகொள்ளலாம். அறிவியல் - மனோதத்துவ - ரீதியில் பார்க்கும்போது ஆசாரமான பழக்கவழக்கங்கள் சில உயர்நிலை அதிர்வுகளை அல்லது தூண்டல்களை உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடியவை என்பதையும் எதிர்வையாக அவை உதாசீனப்படுத்தப்படும்போது மந்தமான அதிர்வுகள் தூண்டப்படலாம் என்பதையும் உணர முடியும்.

எனவே, உடல்நிலைசார்ந்த புறவயத் தூய்மையும் உள்ள சார்ந்த தியாக உணர்வும் சிரத்தையும் பற்றுத்தையும் நம்பிக்கையும் மனிதாபியானம், ஜீவகாருண்ணியை முதலிய பண்பு நலன்களும் நம்பிடத்தில் வளர்ந்தோங்கும்வரை கடவுள் கல்லாகவே இருப்பார். நாமும் பாலைக் குடம் குடமாக ஊற்றி அபிஷேகம் செய்து மோதகத்தை ஆயிரக் கணக்கில் அவித்துப் படைத்து வயிறா உண்டு கொண்டிருக்கலாம்.

***

கலாநிதி ஆறு திருமுருகன்

இறைவன் ஈந்த இனிய கொடை எனச் சொல்லத் தக்க இரக்க சிந்தை, நல்லோர் நட்பு, நல்லொழுக்கம் முதலான பிறவிக் குணங்களுடன், தான் தெரிந்து கற்ற கல்வியையும் சிறப்பாய் வளர்த்த பேச்சாற்றலையும் இணைத்து, அறிவுப் பூங்காவில் வீசும் ஆண்மீத் தென்றலாய் மினிரும் சொற்பொழிவுகளாற் செஞ்சொற் செல்வராக மட்டுமல்லாமல் செம்பொற் செல்வராகவும் திகழ்ந்து, தான் பெற்றுக்கொண்ட பொன்னையும் பொருளையும் தான் கற்றுக்கொண்ட கல்விக் கிணங்க, தேவையும் தகுதியும் கோரைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து, அவர்களுக்கு வழங்கி வாழ்வளிப்பதற் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியுமடையும் திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்களின் பரந்துபட்ட கல்வி, கலாசார, மனித நேய, ஆண்மீகப் பணிகளை அங்கீரித்துப் பாராட்டும்வகையில் அவருக்குக் கெளரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்குவதற்கு யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம் முன்வந்தமை வாழ்த்துக்கும் வரவேற்புக்கும் உரியதாய் மனமகிழ்ச்சியை நிறைவையும் தருகின்றது.

கோப்பாய் - இனுவில் ஆசிரியத் தம்பதியான ஆறுமுகம் - சாஸ்வதி ஆகியோருக்கு மகனாக 1961 மே மாதம் 28ஆந் திகதி

கேட்டார்ப் பினிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்பமேழியும் ஆற்றலும் அந்த ஆற்றலைப் பல்வேறு மனித நேயப் பணிகளில் திரெவிக்கச் செய்யும் பக்குவமும் வாய்க்கப்பெற்ற செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்கட்டு யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம் "கெளரவ கலாநிதிப்" பட்டம் வழங்கியதைப் பாரிட்டி வரவேற்கின்றது இந்தக் கட்டுரை.

இந்து - ஆரம்பக் கல்வியைச் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியிலும் இடைநிலைக் கல்வியை யாழ்ப்பானம் இந்துக் கல்லூரியிலும் பெற்றுப் பட்டப்படிப்பைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பட்டப்பின் படிப்பை மகரகம் தேசிய கல்வி நிறுவகத்திலும் நிறைவுசெய்து, ஆரம்பத்திற் சுன்னாகம் திருஞானசம்பந்தர் வித்தியாசாலையிலும் பின்னர் கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் ஆசிரியாகவும், ஸ்கந்தாவிற் படிப்படியாக உயர்ந்து 2008ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அதிபராகவும் பணியாற்றி வருகின்றமை அவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாற்றின் சுருக்கம் என்றால் வாய்ப்புக்களையும் வாய்மையையும் வாக்கின் வசீகரத்தையும் வகையாகப் பயன்படுத்தி, வளங்களைக் குவித்து அனாதைகள், அகதிகள், அங்கீனர்கள், முதியோர், விதவைகள், நோயாளர்கள் போன்ற பலதரப்பட்டவர்களின் தேவைகளை இனங்கண்டு அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒளியேற்றி வழிகாட்டி அவர்களை வாழ வைப்பது அவருடைய பொதுப்பணி வரலாற்றின் பெருக்கம் எனலாம்.

நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றுப் புகழையுடையதும் இப்போதைய அரசால் இசூறு பாடசாலையாகத் தரமுயர்த்தப் பெற்றதுமான ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் அதிபர் பதவிகோரும் முழுநேரப் பணிக்கும் தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயத்தின் நீர்வாக சபைத் தலைமை என்ற ஓய்வுநேரப் பணிக்கும் அப்பால் அவருடைய கருத்தையும் கவனத்தையும் தம்மிடம் ஈர்ப்பதில் இனுவில் அறிவிளாயம், சிவபூமி மனவிருத்திப் பாடசாலை, சிவபூமி முதியோர் இல்லம், அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம், அகில இலங்கை கம்பன் கழகம், நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன ஆலோசனைக்கைபை, தேசிய கல்லூரியிற் கல்லூரி ஆலோசனைச் சபை கருணாப்பாலம் போன்ற இருபதுக்கும் மேற்பட்ட அமைப்புக்களிடையே கடும்போட்டி நிலவுவதும், அதிர்ஷ்டவசமாக இந்தப் போட்டியில் எந்த ஒரு அமைப்பும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தோல்வியைத் தழுவுவதில்லை என்பதும் அவருடைய ஆற்றலுக்கும் ஆளுமைக்கும் மேன்மை சேர்க்கும் ஆரோக்கியமான தகவல்கள். இவற்றுக்கும் மேலாக விலை மதித்தற்கரிய சமய, இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், கருத்தாங்குகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், நூல்வெளியீட்டு விழா

உரைகள் போன்ற 'இலவச இணைப்புக்கள்' எண்ணிலிடங்காதவை.

உள்நாட்டுப்போர் உக்கிரமடைந்த வேளையில் தென்மராட் சியை நோக்கிய இடப்பெயர்வின்போது ஸ்கந்தா சமூகத்தின் கட்டுக்கோப்புச் சிதைந்து சின்னாபின்னமாகாமல் அதைக் காப்பாற்றியதில் அவர் வகித்த பங்கு பெரிது. இடையிலே தரிப்பிடங்களையும் முடிவிலே தங்குமிடத்தையும் ஏற்பாடு செய்வதில், நெருக்கடி நிலையிலும் நேர்மையான செயற்பாடு களைத் தொடர்வதில் - தடைகள் பலவற்றைத் தாண்டி அதன் தனித்தன்மையைப் பேணுவதில் - அவர் தன்னை ஒறுத்துச் செயற்பட்டார்.

மீண்டும் பழைய இடத்தையே நிரந்தரமாக்கியபின், அதிபர்களின் அனுசரணையுடன் - குறிப்பாக அதிபர் திரு. க. சிவாஜி அவர்களின் உந்துதலாலும் உற்சாகத்தாலும், முன்னைப் பழம்பெருமையை நோக்கிய ஸ்கந்தாவின் பின்னைப் புதுப்

‘திருவாலை வோராட்டு நிலைய’ நேடு ‘எந்த குணமுறைகள் கொண்டிருவேற்றன’ அமுலை - ‘கிளா கட்சோத்துப் பிரையியர் தேவெ - திருவிழை முனி வாஞ்சு’ என நிட்டி. அதை நின்று மாட்சி நடைபெற்று வரையாளர் ஆவர் பொய்க்கால்வள்ளுவர் என்றும்

காட்சிடமிழுமிகுவை அவைகளுக்குத் தான் தரச் செய்தோன்ற இல்லை ஸ். காட்டா, அவுத்தேவேலீம். சிவப்பூர், மெஸ்விய முதலிய நாடுகளில் அயர் மிகுங்கிளி சொற்பியாகின்றாலும் தான்தீவாதாக அரசர் நிர்ணயித்து மூலம் பால்டானம் உள்ளிட்ட இல்லைக்கிளி கல்பித்துப் பின்தூக்கிளி தார் உருவாக்கின்பு அந்தக் கட்டுமானம், காண்டார் கார்த்திகராமரா பிரமந்தாராக்கான வாழ்வை (கட்டுப்பு) தெளிவான் எத்தீடு சிகிச்சை நிலையம் (யாழ் - ஆர்வத்திரி). சிவப்பாகும் அப்பாவையீ ஜூபிலீ' (காந்தியை) கூறுப்பு என்னிருந்தால் முதலா கோக்கடாவில் சிவப்பு முதலே இல்லை (கடிபிள்ளை) போன்ற என்னக் கூலி என்றும்போல்கொண்டு கிடைத்தின்றனர் கால்பாதா.

அவருடைய சோங்காற்றாலுக்காகவும் கெட்டிறிழைக்காகவும் இதுவளை இந்தாப்புக்கும் கொமியாக்காவிலும் கூறாக்கல் அம்மீண்டர் பட்டங்கள், பார்ட்டிரிகன் என்னாவற்றியறும் பேராக யார் பல்கலைக்கப்பட அவருக்குத் தொழிலை காட்டித்திட வேண்டுமிருந்தால், பார்ட்டிராகாக் கால்வர் பருவமே நூற்று தொண்டி நன் மன்னாற் பிரட்ட மன்றத்தேயே மன்னாலுக்குத் தயவிடப்பட வேண்டுமென்றிருக்கின்றது.

அவர்கள் டி. ஜி. எ. பெருமல் இந்தி ரெஜிம் திறக்க விரைவாகப் படியிருப்பதோன்றும் சில பொருள்.

கஷிர்காமம் பாது யாத்துரீகர்களுக்காக...

ஒருவர் மற்றவருக்கு நன்மை ஒன்றைச் செய்வதற்கு முன், அப்படிச் செய்வதால் தனக்கு என்ன நன்மை கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே கூடாது. அதேவேளை, அந்த நன்மைக்கு உரித்தாவைர், தன்கடப்பட்டை நன்றி என்ற சொற்களை வெளியிடுவதுடன் மட்டும் அமையாமல், தான் பெற்ற நன்மையை என்றும் மனத்திலித்தி, அந்த நன்மையைவிட அதிக நன்மையை முன்வருக்குச் செய்தல் வேண்டும்.

செய்யப்பெற்ற நன்றியைச் சிந்தித்து...

நயினை நா. யோகநாதன் B.A.

நமக்கு உதவுகின்ற கட்டாயம் மற்றவர்களுக்கு இல்லை. இருந்தும் உதவி செய்து விட்டாரே என்பதை நாம் உணர்கின்றபோது தான், நமக்கு நன்றி சொல்லத் தோன்றுகின்றது. நமக்கு உதவிய அவரின் செயலினைப் பாராட்டி, நாமும் ஏதாவது திருப்பிச் செய்யவேண்டும் என்கின்ற எண்ணை நமக்கு ஏற்படுகின்றது. இதுவே உணர்வுபூர்வமான நன்றியின் வெளிப்பாடாகும்.

உதவி செய்வதும், நன்றி சொல்லுவதும் ஒதுபோதும் உங்களுடைய கெளரவத்தினைத் தாய்த்திலிடாது. மாறாக உங்களுடைய பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்தும். உங்களுக்கு யாராவது சகாயம் செய்து அங்கு காட்டினால், அவர்கள் செய்து அந்தக் காரியங்களுக்காக உங்களுடைய இதயத்தில் நன்றி யுணர்வு எதிரொலிக்க வேண்டும். ஒருவன் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையில் இருந்தாலும், நன்றியுணர்வு அவனிடம் இல்லாமற் போகுமானால், அவன் மதிக்கத்தக்கவன் ஆகமாட்டான். நன்றியின் அவசியத்தைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித் தால், நன்றியுணர்வு தானாகவே உங்களிடம் தோன்றிவிடும். அதன்பின், எது எதற்கு நன்றி சொல்லவேண்டும் என்று நீங்கள் வரிசைப்படுத்தினால், அதுவே ஒரு நீண்ட பட்டியலாக வளரும்.

உங்களுக்கு உரிமை இல்லாமற் கிடைக்கின்ற நன்மைகளையும், நீங்கள் அங்கீரிக்க வேண்டும். முடியுமானால் வாய்ப்பு ஏற்படும்போது, பிரதி உபகாரமும் செய்ய வேண்டும். பண்த்தைக் கெட்டியாகப் பிழத்துக்கொண்டு வெறும் வார்த்தை களால் நன்றி சொல்வது, உங்களுக்குப் பெரிதாக உதவியவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பயன்படாது. சில வகையான அன்புக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்வது சாத்தியமே இல்லை. உதாரணத்திற்கு, தாயாரின் அன்பைச் சொல்லலாம். உங்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற நன்மைகளைப் பாராட்டுகின்ற மனோபாவமாவது உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும். நீங்கள் காட்டுகின்ற நன்றி எப்படிப்பட்டது என்பது முக்கியமில்லை. அது உங்களுடைய இதயத்தில் இருந்து வருகிறதா என்பதுதான் முக்கியம்.

"என்னைத்தடுத்து நிறுத்தியதற்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி சொல்லுகின்றேன்". இந்த வார்த்தையைச் சொன்னவன் 19 வயது இளைஞன். வேகமாகக் கார் ஓட்டியதற்காக மறுநாள்

அவன் நீதிமன்றுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டான். தன்னைக் கைதுசெய்த இரண்டு பொலிஸ்காரர்களுக்கும் அவன் நன்றி சொன்னான். அவர்கள் அவனைத் தடுத்து நிறுத்தி இருக்கா விட்டால், அவன் காரை வேகமாக ஓட்டிச் சென்றபோது டயர் வெடித்துக் கார் விபத்துக்களாகி இருக்கும். நல்ல வேளையாக அவன் தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட பின், மெதுவாகச் சென்றபோது, டயர் வெடித்தது. இம்மாதிரிச் சம்பவங்கள்கூட நடந்திருக்கின்றன. சிந்திக்க வைத்திருக்கின்றன. இதன் மூலம் தடைகள்கூடச் சிலவேளைகளில் நன்மை பயப்பனவாயுள்ளன. அவை நன்றிக்குரியதாகவும் அமைந்துவிடுகின்றன என்பதைக் காண்கின்றோம்.

முதலில் கடவுளின் அன்பிற்கும், கருணைக்கும், நன்றி சொல்ல வேண்டும். கடவுளின் எல்லையற்ற அருளுக்கு நன்றி சொல்லவேண்டும். நம்மை நேசிக்கின்ற இதயங்களுக்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுவோம். நாம் சந்திக்கின்ற ஓவ்வொரு நட்பு முகங்களுக்காகவும் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுவோம். கஷ்டங்களை அனுபவிப்பதற்கு நாம் பெற்றிருக்கும் பலத்திற்காக கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுவோம். நாம் அனுபவிக்கின்ற சந்தோஷங்களுக்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுவோம். கடவுள் நமக்கு அளித்திருக்கும் நம்பிக்கைகளுக்காக நாம் அவருக்கு நன்றி சொல்லுவோம். கடவுளை நாம் நன்றியுணர்வுடன் நேசித்தால், கடவுளும் நம்மை நேசிப்பார். நாம் மனதினறைவைப் பெறுவதற்கு இதைவிட வேறொன்றும் தேவையில்லை.

எமக்கு இவ்வடம்பையும், கருவி கரணங்களையும், உலகத்தையும், நுகர்வுப் பொருட்களையும், தோற்றுவித்தவர் இறைவன். அத்தனையும் தந்த இறைவனுக்கு, நாம் நன்றிக் கடன் செலுத்த வேண்டியவர்கள். தினந்தோறும் நாம் மனத்தால் நினைந்து வாக்கினால் துதித்து, உடம்பினால் வணங்குவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எந்தநாளும் அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய நன்றிக் கடனும் அதுவேயாகும். "என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாய் தமிழ் செய்யுமாலே" என அழகாகத் திருமந்திரம் கூறும். நாம் இறைவனை வணங்காமலும், வாழ்த்தாமலும், இருப்போமாயின் நன்றி மறந்த பாவத்திற் குள்ளாவோம். உயரிய மானிடப் பிறவியையும், பிறவிப் பயனை அனுபவிப்பதற்கான சகல வளங்களையும், நமக்குத் தந்த தலைவனை தினந்தோறும் ஒரு கணமேனும் சிந்திப்பதும், வந்திப்பதும், நமது கடன். "தலையே நீ வணங்காய்" என்பார்

அப்பர்பெருமான். அவ்வாறு இறைவணக்கம் புரியாதவன், தன் கடமையை மட்டுமென்றி, நன்றியையும் மறந்த பாவத்திற்கும் பெரும் துங்பத்திற்கும் ஆளாவான். இறை வணக்கம் புரியாதவர்கள், எப்பாடுபடுவர் என்பதைப் பட்டினத்தார் கூறும்போது,

"ஆற்றோடு தும்பையனிந் தாடும் அம்பலவாணர் தமைப் போற்றாவர்க் கடையாள முண்டே யிந்தப் பூதலத்திற் சோற்றானியற்று, சுகமற்று, சுற்றக் குணியமற்றே யேற்றாலும் பிச்சை கிடையாமலே ஏங்குற்றிருப்பார்களே"

எனக்கின்றார்.

ஆதலால் இவ்வுலகில் வாழ்வாங்கு வாழ நினைப்பவன், இறைவனை இயலுமானவரை வணங்கவேண்டும். "வாழ்த்த வாயும், நினைக்க மட்டநெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த" தலைவனால்லவா இறைவன் இறைவனுக்கு நன்றியறிதல் உடையவனாக வாழும் ஒருவனுக்கே, கண்கண்ட தெய்வங்களான தாய் தந்தையர்க்கு, அவர்கள் நம்பொருட்டுச் செய்த தியாகங்களை நினைத்துத் தன் கடமைகளைச் செய்யமுடியும். ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் செய்ந்றியறிதல் என்ற விழுமியப் பண்பைப்பேணிக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுதல் வேண்டும். இதிலிருந்து ஒருபோதும் பின்றின்றுவிடக்கூடாது.

நாம் பிறருக்கு உதவி செய்யும்போது கைமாறு கருதாமலும், அவற்றிற்கு ஈடாக எவ்வித பயனையும் எதிர்பாராமலும், செய்தலே உத்தமமாகும். "பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின் நன்மை கடவிற் பெரிது" என்பார் வள்ளுவர். அன்பின் மிகுதியாலும், இரக்க மேல்டினாலும், செய்யப்படுகின்ற பணியே தொண்டு என்றும், சேவை என்றும் கூறப்படுகின்றது. பெயர், புகழ், விளம்பரம், வேறு நன்மைகள் கருதிச் செய்யப்படும் பணிகள் ஆறுப்பணிகள் ஆகா. "என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்றார் அப்பர் பெருமான். "கடமையைச் செய் பயனை எதிர்பார்க்காதே" என்கிறது கீதை. "ஜயம் இட்டுண்" "ஈதல் அறம்" என்பதெல்லாம் உணர்வுபூர்வமான தமிழ் வாசகங்களாகும்.

கொடுப்பதில் தான் மகிழ்ச்சி இருக்க வேண்டுமே யொழிய, பெறுவதில் அல்ல என்பது, எமது மரபுக்குரிய சிந்தனையாகும். பயன் கருதாமல் செய்யப்படுகின்ற பணி இறைபணியேயாகும். அது மக்கள் சேவையாகி நம்மை மகேசன் சேவைக்குரியவனாக்கி விடுகின்றது. நாம் மறக்கக் கூடியதும் உண்டு; மறக்கக்கூடாததும் உண்டு; ஒருவர் நமக்குச் செய்த நன்மை சிறிதோ, பெரிதோ, உயிருள்ளவரை அதனை மறந்தவாகாது. ஒருவர் நமக்குச் செய்த தீமையை உடனே மறந்துவிடுவதான் பெருங்குணம். அதனால் பெரும் நன்மையும் உண்டாகும். மகாபாரதத்தில் வருகின்ற கர்ணன் நன்றி மறவாமைக்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளான். அவ்வாறே தருமர் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட தீமைகளை உடனுக்குடன் மறந்து, தீமை செய்தவர்களையும் மன்னித்து, அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதிலும் உதாரண புருஷராக விளங்கினார். துரியோதனன் முதலியோர் தமக்குச் செய்த தீமைகளை மறந்து, அவர்கள்

வனத்தில் பகைவர்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டபோது, அவர்களை மீட்டு, உணவும், உடையும் கொடுத்து அரண்மனைக்கு அனுப்பி வைத்தார் தருமர் என்பது வரலாறு.

கொடும் பாதகங்களைச் செய்தால்கூட, பிராயச்சித்தம் மூலம் அவற்றை நீக்கி பாவவிமோசனம் பெறுவதற்கு நூல்கள் வழிக்குறிகளின்றன. ஆனால் செய்ந்னால் கொன்றவர்களுக்கு, கழுவாயே (பிராயச்சித்தம்) கிடையாது என அறநூல்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன. அதனால் ஒருவர் செய்த உதவியை மறந்தல் அதாவது நன்றி மறந்தல் என்பது எத்துணை பாதகமானது என்பது புலனாகின்றது. நன்றி மறந்ததால் வரும் பெருங் கேட்டினை, குரபத்மன் வரலாறு மூலமாகக் கந்தபூராணம் காட்டி நிற்கின்றது.

எந்தையும் தாயும் எமக்காகச் செய்த நன்மைகளோ கணக்கற்றவை. அவர்களை ஓம்புதல் நன்றிக்கடன். பெற்றோர் செய்த தியாகங்களையும், நன்மைகளையும் மறந்தவர்கள், வாழ மறுப்பவர்களாகவும், வாழ்வைத் தொலைத்தவர்களாகவும், ஆகின்றனர். அவர்கள் வாழ்வில் உயர்வுமில்லை, உய்வுமில்லை. "எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்றி கொன்ற மகற்கு" என வள்ளுவும் அழகாகக் கூறும்.

நன்றி இல்லாமல் இருப்பது நாம் வாழ்கின்ற காலத்தில் ஒரு மனோ பாவும் ஆகிவிட்டது. சிறுவர்கள், மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் கிளர்ச்சி செய்வதற்கும், மற்றவர்களைக் குறைசொல்லுவதற்கும் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற நன்மைகளுக்கு நன்றி சொல்லுகின்ற மனோபாவத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இது தூரதிஷ்டவசமானதொன்றாகும்.

மற்றவர்களின் துங்பங்களைப் பார்த்தும், பார்க்காதது போல் செல்வது இன்றைக்கு உள்ள மிகப்பெரிய சோகமாகும். வெறுப்பைவிட அலட்சியமே பெரிய அளவில் நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த அலட்சியம் மிக ஆபத்தானது. ஏனெனில், அலட்சியத்தில் இருந்துதான் வெறுப்பு தோன்றி வளர்கின்றது. ஒவ்வொருவருக்கும் தன்னுடைய சகோதரனைப் பாதுகாக்கின்ற கடமை இருக்கின்றது. இதனைச் செய்யாதபோது மனச்சாட்சி உறுத்துகின்றது. அதைத் திருப்பி செய்வதற்கு எத்தனையோ நியாயங்களைத் தேடுவேண்டி இருக்கின்றது. எதிலும் தலையிட நான் விரும்பவில்லை எனச் சொல்லித் தப்பித் துக் கொள்வது இன்றைய சமுதாயத்தில் ஒரு வழக்கமாகி விட்டது. இவ்வாறானவர்களிடமிருந்து மனிதநேயம் விலகிச் செல்வதை உணருகின்றோம்.

நம்மில் பலருக்கு மற்றவர்களைப் பற்றித் தெரியும். அடுத்தவரைப் பற்றித் தெரியும். நம்மைப் பற்றித் தெரிந்ததைவிட, அதிகமாகத் தெரியும். மற்றவர்களின் குறைகள் எல்லாவற்றையும் பட்டியலிட்டுச் சொல்லுவோம். அவர்களைப் பற்றிய மோசமான அவதாருகளைப் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுவோம். முடிந்தால் நாமாகவும் கொஞ்சம் சேர்த்துக் கொள்ளுவோம். ஆனால்,

நம்மிடம் உள்ள குறைகளைப் பற்றிய உணர்வே நமக்கு இருப்பதில்லை. இந்நிலை மாறவேண்டும்.

பொதுஜன நன்மைக்காகச் செய்யப்படுகின்ற காரியங்களுக்கு எவரும் நன்றி சொல்லுவதில்லை, அதில் காணப்படுகின்ற குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதிலேயே அதீத அக்கறையுடன் இருக்கின்றோம். வேலை செய்வோரும், வேலை வாங்குவோரும், ஒருவருக்கொருவர் நன்றியுணர்வுடன் இருப்பதில்லை. இரண்டு குழுக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்துழைக்க வேண்டிய நிலையிலும், ஒருவருக்கு ஒருவர் நன்றி சொல்லிக் கொள்வதில்லை. வேலை செய்வோரும் வேலை வாங்குவோரும் பரஸ்பரம் நன்றி இல்லாமல் நடந்து கொள்வதை ஒரு பழக்க மாக்கிக் கொண்டுள்ளார்கள். நியாயம் வழங்கப்படுகின்றபோது கூட நன்றி சொல்ல வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் தோன்றுவதில்லை. சம்பளம் கொடுப்பது மட்டும் முக்கியமில்லை. செய்த வேலையை அங்கீரித்துப் பாராட்டுவதும் முக்கியமான அம்சமாகும். அதேவேளை வேலை செய்வோரும் அர்ப்பணிப்பதனும், விகாவசத்துடனும் வேலை செய்யவார்களாய் இருக்க வேண்டும். ஒரு நிறுவனம் வெற்றி பெறுவதற்கு, தொழிலாளர்களின் ஒத்துழைப்பு எவ்வளவு அவசியம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டால், நிர்வாகிகளுக்கு நன்றியுணர்வு தானாகவே வந்துவிடும்.

மனோதத்துவ நிபுணர்களும், டாக்டர்களும், தங்களுடைய நோயாளிகளுக்கு ஓர் ஆலோசனை சொல்லுகின்றார்கள். நோயாளிகள் தங்களுடைய நோய்களைப் பற்றியே கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களாகிவிட்டனர். மற்றவர்களைப் பற்றி எண்ணுவதற்கு அவர்களுக்கு நேரம் இருப்பதில்லை. மாறாக தம்மைப் பராமரிப்பவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்றி சொல்லுகின்ற முக்கத்தை இவர்கள் மேற்கொண்டால், நோய் குணமாவதை விரைவுபடுத்தும் என்று கருதுகின்றார்கள். இதன் மூலம் நோயாளிக்கு மன அமைதி ஏற்படுவதுடன், தமது வாழ்க்கை பற்றிய கண்ணோட்டமும் மாறிவிட வாய்ப்புண்டு என்கின்றார்கள்.

விலைகொடுத்து வாங்க முடியாத பொருள்களில்தான், விலை மதிக்க முடியாத வாழ்க்கை அழகு இருக்கின்றது. நம்மைச் சுற்றிலும் நாம் இரசிப்பதற்கு எத்தனையோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. குரிய உதயம், அஸ்தமனம், பக்ஷம் படர்ந்த புல்வெளி, சிறகடித்துப் பறக்கும் பறவைக் கூட்டம், மலைகள், ஆறுகள், குளிர்நிலவு, கடற்கரைக் காட்சிகள் இவை எல்லாம்

நமக்காக இறைவனால் உருவாக்கப்பட்டு இயக்கப்படுவன். இவற்றை அனுபவித்துப் பூரிப்படைகின்றோம். நம் வாழ்வுக்கு ஆதாரமாகவும் அவை இருக்கின்றன. இதற்காக இறைவனுக்கு நாம் நன்றியுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டுமெல்லவா?

நல்லபடி வாழ்ந்து முடிந்த முன்னோர்களதும், இப்போது வாழுவழிகாட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நல்லோரதும் உடைய ப்பின் மீதுதான் எம் முடைய வாழ்க்கை கட்டப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை மற்றுவிடக்கூடாது. அதனை ஒரு நாளைக்கு எத்தனையோ தடவை நாம் உணர்கின்றோம்; அனுபவிக்கின் றோம். அவர்களிடமிருந்து இப்பயணப்பெற்றதற்கு பிரதிபலனாக நாம் எதனையும் வழங்கிவிடவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்காக நன்றியுடையவர்களாகவாவது இருக்க வேண்டுமெல்லவா?

மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியால் உங்கள் இதயத்தை நிரப்பிக் கொள்ளும்போது, அது அன்பு நிறைந்த இதயமாகி விடுகின்றது. மற்றவர்களை மதிக்கின்றபோதுதான், அவர்களிடம் நம்மால் அன்பு காட்டமுடியும். அப்போதுதான் சகோதரத்துவம் தோன்றும்; மனித நேயம் வளரும். நீங்கள் இந்தப் பழமில் பிறந்ததன் அர்த்தம் பூர்த்தியாக வேண்டுமென்றால், அடுத்தவர்களுக்கு உதவி செய்யங்கள். அடுத்தவருக்கு உதவி செய்யமுடியா விட்டாலும் கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால் யாரையும் புண்படுத்தி விடாதீர்கள். ஒவ்வொருவரும் கடவுளின் குழந்தைகள். கடவுளின் குழந்தைகட்டு தொண்டு செய்யும் பாக்கியம் இருந்தால், அவர்களுக்கு தொண்டு செய்வதன் மூலம், ஆண்டவனுக்கே நீங்கள் தொண்டு செய்தவர்களின்றீர்கள். அதன்மூலம் நீங்கள் பாக்கியம் பெற்றவராகின்றீர்கள். இந்தப் பாக்கியத்தைப் பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பமளித்த அந்த உள்ளங்களுக்கு நன்றி சொல்லும் மனப்பக்குவம் உங்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். அப்போது ஆண்டவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவராகின்றீர்கள் என்பதை ஒருபோதும் மற்றுவிடாதீர்கள். உலகத்தைவிட மிகப் பெரியதாக மதிக்கப்படுவது, காலம் அறிந்து ஒருவர் செய்யும் உதவியோகும். "காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது" என்பது குறைமுதம். இவ்வாறான உதவிகளைப் பெற்ற பின்பும் நன்றியுணர்வற்றவர்களாய் வாழ்வர்களுக்கு ஒருபோதும் உய்வில்லை என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர்வோமாக; மற்றவர்களுக்கும் உணர்த்துவோமாக.

வடசக நேயாட்களே!

தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களால், பூர்தாதி, ஜப்பசி மாதங்களுக்குரியதாக இந்த இதழ் வெளியாகின்றது. அடுத்த இதழ் கார்த்திகை - மார்கழி மாதங்களுக்குரியதாக வெளியாகும். 2012 கை மாதத்திலிருந்து மாதமோர் இதழாக ஒழுங்காக வெளிவரும்.

நீர்வாசி
இந்துசாதனம்

Goddess Abhirami's Blessings on Her Devotees

Prof. A. Sanmugadas, Ph.D. (Edinburgh)

Abhirami means 'She who is attractive every moment of time'. This goddess is believed to be extremely powerful and fulfills the wishes of all her devotees. Abirami Bhattar sang 100 stanzas in praise of Abhirami. Each stanza is a gem of poetry in itself. The language is lucid and rhythmic. The 69th stanza lists things that Goddess Abhirami would bestow on Her devotees:

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வழிவுந் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நால்லன எல்லாம் தரும்அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குமூளாள் அபிராமிகடைக் கண்களே.

Sweet Scented flower haired Abhirami's,
Slanting sight of the beautiful eyes
Will bestow great wealth knowledge
Will give a mind that never tires, and
Godly beauty
Will give all that is considered good,
Will give strength to her body

What is striking here is the priority of the boons listed. The first one is wealth. It makes us think that even the Divinity gives importance to wealth. Abhirami Bhattar seems to be a realistic devotee and poet. In this world, as we see, wealth plays the important role in all affairs. The great Tamil Classical text Tirukkural (25:7) says,

அருளிலார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளிலார்க்கு இவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு.

As this world is not for those who are without wealth, so,

That world is not for those who are without
God blessing.

Thiruvalluvar is extremely realistic. But Abhirami Bhattar, though realistic in mentioning the wealth first, has listed knowledge next. The wealth has to be handled intelligently. If it is handled well, it will give peace and plenty to this world. Knowledge will handle the wealth properly.

Abhirami Bhattacharya says that Goddess Abhirami's slanting sight gives all such boons. When we go along the road we see many people and we just have a casual straight look at them. But we sometimes would like to have a special look at a person. At this moment we usually have a slanting look at him or her. Here Goddess Abhirami has a special look at her devotees. The slant sight of her beautiful eyes bestow on Her devotees wealth, knowledge, untiring mind, Godly beauty, true friends, all that are good and strength.

Unlike Abhirami Bhattar, the Vaishnavite Alwar Thirumankai Mannan lists wealth as the second boon that Lord Vishnu would bestow on His devotees. His hymn begins as "குலந்தரும் செல்வம் தந்திடு..." For Thirumankai Alwar the clan relationship seems to be important and wealth comes only at the second place.

தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் இந்த இதழில் இடம்பெறாத "நாவலர் சுரித்தோதும் நற்றுமிழ் மாகை" அடுத்த இதழில் இடம்பெறும்.

- ୫୩ -